

க. மார்த்துரை
2008-06-24

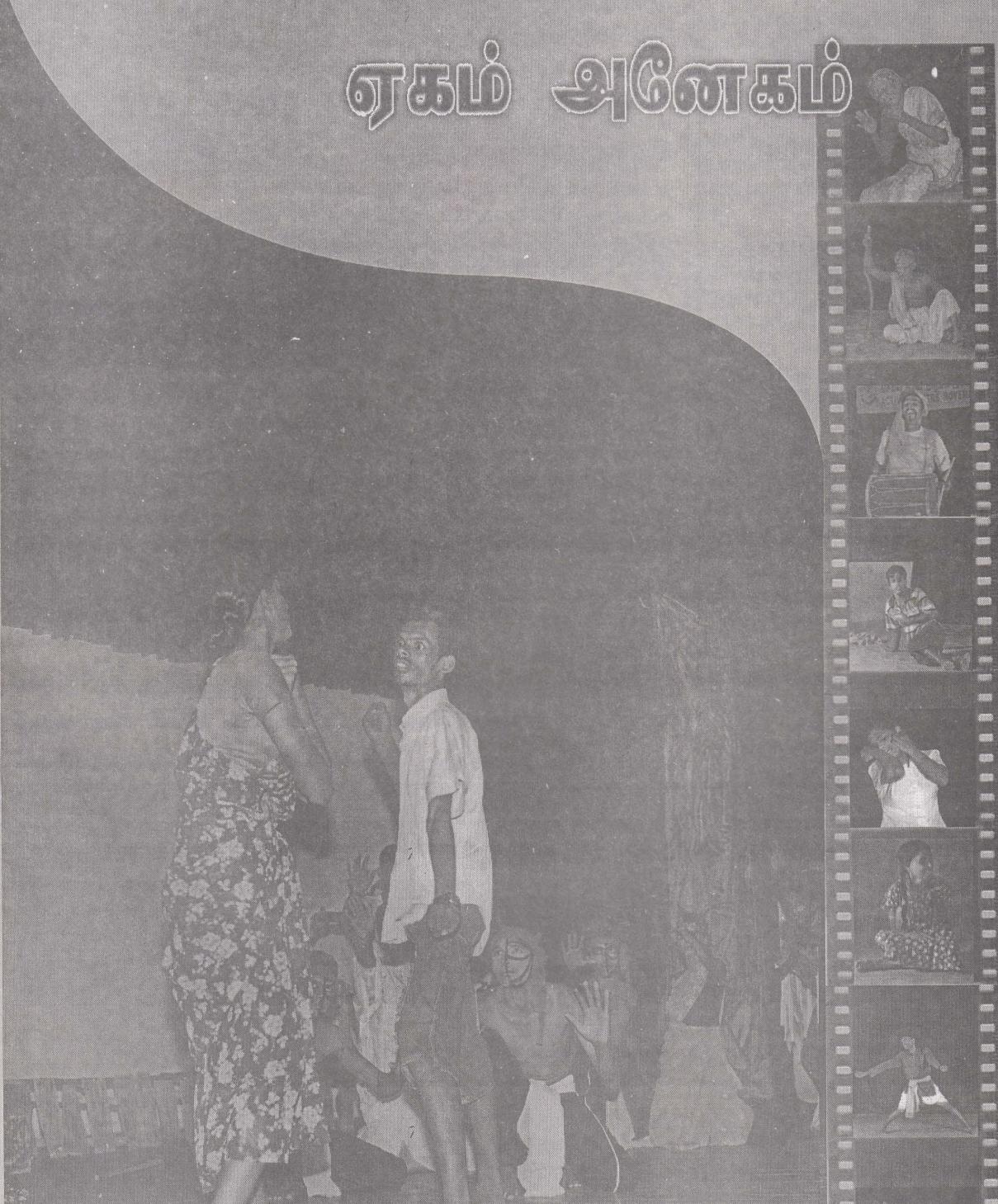
விலை
ரூபா 20/-

கூத்துரங்கள்

KOOTHHARANGAM

அளிக்கை - 19

ஏகம் அனேகம்

தேசிய நாடக விழா 2007

ஸ்ரீதாரகுமார்

ஆரம்பம் - மார்ச் - 2004

மே 2007 அளிக்கை 19

தற்காலிகம்

மனமொன்று
வேண்டும்

ஆசிரியர் குழு :

தே.தேவானந்த
அ.விஜயநாதன்

நிர்வாக ஆசிரியர்:

தே.பி.ரேம்

வடிவமைப்பு:

கணினித் தட்டச்சு:
வ.கஜித்தா

வெளியிடு:

செயல்திறன் அரங்க இயக்கம்
Active Theatre Movement

தொ.பே.: 0777 286200

e.mail : atmtheva@yahoo.co.uk
atm_programe@yahoo.co
premtheva@yahoo.com

தொடர்புகளுக்கு:

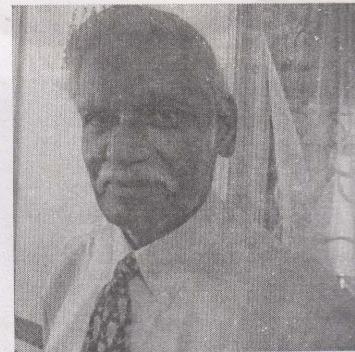
அருளகம், ஆடியாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

Contact:

Arulaham, Adiyapatham road,
Thirunelveli, Jaffna, Sri lanka.

மறைந்து போன கலைகளுக்கு

புத்துயிர் அளிப்போம்

ஆடலும் பாடலும் மனிதனை ஆறுதல் படுத்துகின்றன. மன உள்ளச்சல் மறக்கப்படுகின்றன. மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிவகுக்கின்றன.

சிரித்தாலே மனிதனது மனக்குறைகள் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன. இன்று மனிதன் படும் அவஸ்தைகளுக்கு இதுவே முக்கிய மருந்தாகும்.

நடனம், நாடகம், தெருவெளி நாடகம், கூத்து, கதாப்பிரசங்கம், பட்டமன்றம் ஆகியன மனதினின் மனதில் நிரந்தரமாகப் பதித்து நின்று நிலை பெறுவதற்கு மிகவும் உந்து சக்தியாக இருக்கின்றன. இது உண்மையில் ஒரு தெய்வீகத் தொண்டாகும்.

மறந்து, மறைந்து விட்ட இந் நிகழ்வுகள் மீண்டும் நிலைபெற வேண்டும். முன்னைய காலத்தைப் போன்று இக்கலைகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று உயர்வு பெற்று எம்மத்தியில் வளர வேண்டும். வாழ வேண்டும். அவற்றை யாவரும் வரவேற்க வேண்டும்.

இன்றைய நாகரீக உலகிலே சினிமா, தொலைக்காட்சி ஆகியன உயர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இத்துடன் நடிப்பவர்களையும், பாடல் பாடுவர்களையும் பாடல் இயற்றுவர்களையும் பார்த்து மகிழ்கின்றனர்.

இவை வரவேற்கப்படுகின்ற போதிலும் பரம்பரையாக நாம் அன்று தொட்டு மனிதனாக மலர்ச்சி பெற வழிவகுத்தவையை நாம் மறக்க முடியாது.

எனவே இக்கலைகளை நாம் இனியாவது வளர்க்க முன்வரல் வேண்டும் எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றுக்கு வளம் பெற ஆவண செய்ய வேண்டும்.

பேராசிரியர் வி.கே.கணேசலிங்கம்

தலைவர், இலங்கை செஞ்சிலுவை சங்கம், யாழ்ப்பாணம்

தலைவர், யாழ் அரசார்பற்ற நிறுவனங்களின் இணையம், யாழ்ப்பாணம்

சிறுவர் குழுக்களின் நாடகவிழா

செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தின் அரங்கின் உடனடை உளசமுக மேம்பாட்டுச் செயற்திட்டத்தில் இணைந்து செயற்படுகின்ற தென்மராட்சியில் நாவற்குழி, கைதடிப்பிரதேச 14 கிராமத்து சிறுவர் குழுக்கள் ஒவ்வொரு மாத இறுதி வாரத்திலும் தமது கிராமத்துச் சிறுவர்களை ஒன்றியைத்து வாசிக்காலை, போது மண்டபங்கள், பாடசாலைகளில் நாடக விழாக்களைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

அண்மையில் செல்வநகர், நவபுரம், குமரநகர் ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த அரங்கநகர், நவசக்தி, அரங்கச் சூரியன் சிறுவர் கழகங்கள் நாடக விழாக்களைக் கொண்டாடுகள்.

இவ்விழாக்களில் சிறுவர் பாடல்கள், ஆடல்களுடன் 10 நிமிடங்களைக் கொண்ட நாடகங்கள் சிறுவர்களால் புனையப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டன.

இவ்விழாக்களில் கிராமத்துப் பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் சிறுவர்களுடன் இணைந்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார்கள்.

ஒராள் அரங்கு தனியொரு நடிகனின் ஆற்றலில் தங்கியுள்ளது. நடிகனின் குரல், உடல் அமைப்பு மறை, உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு முறை மைகள், அசைவுகள், சைகைகள், முகபாவங்கள், உரையாடல்கள் என்பவற்றோடு ஆடை ஆபரணங்கள், கைப்பொருட்கள் மற்றும் மேடைவெளி என்பவற்றில் ஆற்றப்படுகின்ற வேலைப்பாடுகளை அல்லது பணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவற்றிற்கிடையில் ஏற்படுகின்ற ஒத்திசைவான இணைவு ஒராள் அரங்காற்று கையாக மிரிர்கிறது.

மேடைவெளியை தனியொருவராக நிரப்புவது, அதன் மீது கோலங்கள் போடுவதன் மூலம் பார்ப்போனுக்கு மழங்குகின்ற காண்பிய விளைவு இங்கு முக்கியமாகின்றது. இதற்கு எவ்வகையான உத்திகளை தனியாள் அரங்காற்றுகையாளன் பயன்படுத்துகின்றான் என்பது முக்கியமானது.

எல்லா அரங்குகளுக்கும் தேவை ப்படுவது போன்று இவ்வரங்கிற்கும் கதை முக்கியமானது அதில் முக்கியம் கருப்பொருள் அதனைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட சம்பவங்கள் காணப்படும். சம்பவங்களின் கோர்வை ஒரு கதையாகி முழுமையைக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வரங்கில் ஏகமாய் நின்று அனேக விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக, ஒருவர்

I. பல பாத்திரங்களை மாறி மாறி நடித்தல்.

II. ஒரு பாத்திரமாகவே தோன்றி நிலைத்து நடித்தல்.

III. உடலில் ஒரு பாதி ஒரு பாத்திரமாகவும், மற்றைய பாதி இன்னொரு பாத்திரமாகவும் இருத்தல் (ஒரு பாதி ஆண் மற்றும் பெண்)

IV. பலவேறு பாத்திரங்களாக மாறி மாறி நடித்தல்.

V. ஒரு பாத்திரம் அதன் பலவேறு வயதுகளில்/பருவநிலைகளாகக் காணப்படுதல்.

என்ற பலவேறு வகையாக பாத்திரம் தாங்கி ஆற்றுகை செய்வார். இதற்கான வெளிப்பாட்டிற்கு பலவேறு வெளிப்பாட்டு உத்திகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

1. வசனம் பேசி நடித்தல்
2. பாடி ஆடி நடித்தல்/ஆற்றுகை

அனந்த்

செய்தல்

3. ஊம நடிப்பு/வார்த்தையின்றி நடித்தல்

4. வார் த் தையும், ஊமமும் இணைந்த நடிப்பு

5. பிற்காட்சியில் படங்கள், காட்சிகளை புரோஜீக்ரர் மூலம் விழுத்தி அதனோடு தொடர்புபட்டு நடித்தல்.

6. ஓளி விளைவுகளை ஏற்ப படுத்தி அதனோடு தொடர்புபட்டு நடித்தல். உதாணமாக நிழல் விழுத்தி அதனோடு தொடர்புபட்டு நடித்தல்.

இவ்வாறாக பலவேறு உத்தி களைப் பயன்படுத்தி ஒருவர் மேடைவெளியை அலங்கரிக்கிறார், மேடை வெளி/அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட ஆற்றுகை வெளி பலவகையான நடிப்பு மோட்களால் அழகுபெறுகின்றது. ஆற்றுகையாளன் வெவ்வேறு பாணிகளை தோந் தெடுத் து பார் ப்போரின் மனவெளியை நிறைக்கிறான். நம் மத்தியில் பின்வரும் நடிப்புப் பாணிகள் (styles) ஒராள் அரங் கில் இனங்காணப்படுகின்றன.

யதார்த்தம் (Realistic)

அபத்தம் (Abstract)

மனோரதியம் (Romantic)

மிகைப்பாடு (Melo)

குறியீடு (Symbolic)

உள்ளக பாரம் பரிய நடிப்பு (Local Traditional Acting)

'ஏகம் அனேகம்' ஒராள் அரங் கில் 08 தனிநபர்கள் ஆற்றுகை கள் நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு

ஆற்றுகையும் தனித்துவமானவையாகக் காணப்பட்டன. எழுத்துரு, கருப்பொருள் ஆற்றுகை வடிவமைப்பு சுய ஆக்கமாக இருந்தது. இளநிலைக் கலைஞர் கள், செயல் திறன் அரங்க இயக்கத் தில் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களிடம் 'நடிப்பு' பயிற்சி பெற்றவர்கள் தமது சுய ஆக்கப் படைப்புக்களைத் தந்திருந்தார்கள்.

கதைகள் / கருப்பொருட்கள் ஒவ்வொன்றுமே யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருந்தன. யதார்த்தத்தில் தான் கண்ட அல்லது கேட்ட விடயங்களை கதைப் பொருளாக ஒவ்வொரு வரும் கொண்டிருந்தார்கள்.

சுபாஜினியின் 'வாழ்க்கையெனும் பாதையில்' நாடகம், தகப்பன் காணாமல் போன குடும்பத்தைச் சித்தரித்தது. வீதிகள் தோறும் வெடிக்கின்ற இராணுவத்திற்கு எதிரான கிளைமோர் குண்டுகள் அப்பாவிகளையும் பலிகொள்வது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இங்கு 'பட்டகாலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்' என்பதாக கணவனைத் தொலைத்து நிற்கும் பெண் கிளைமோர் குண்டுத்தாக்குதலில் தனது பாடசாலை சென்ற குழந்தையையும் இழப்பதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இங்கு தாயாகவும், தாயின் மகளாகவும் இரு வேடம் தாங்கி நடித்திருந்தார். இரண்டு பாத்திரத்திற்கும் ஒரே உடையமைப்பு, அதன் மேல் ஒரு துணியைப் போடுவதனாடக பாத்திர வேறுபாடு கூட்டப்பட்டது. வார்த்தைகள் காட்சிகளைப் பார்ப்போருக்கு வெளிப்படுத்தின. உணர்ச்சியைக் கிளைவிட்டன. இங்கு சோக உணர்வு வெளிப்பாடு மேலோங் கியிருந்தது. மேடை அசைவியக்கங்களால் மேலும் நிறைத்திருக்கலாம்.

பத்மராஜின் 'ஓயுமா அலைகள்' நாடகம். கடலோடு வாழும் மீனவகுடும்பங்களின் அவலத்தை ஒரு குடும்பத்தை உதாரணமாகக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியது. 'தரையில் வாடும் மீன்கள்' என்ற தலைப்பில் மேடை

யேறிய நாடகம் ஒன்று நினை விற்கு வந்தது. மிக அற்புதமாக தன் நடிப்பாற்றலால் தான் தொடர்புபடும் ஏனையவர்களை பார்வையாளன் முன் நிறுத்தியது பத்மராஜின் வெற்றியென்று சொல்லலாம். ஊம் (time) நடிப்பு அற்புதமாக இருந்தது. கடல் வலயத் தடைச்சட்டம், கடலுக்குப் போவதில் உள்ள கட்டுப்பாடு, கேள்வி கேட்கிறபோது இராணு வம் தாக்குவது, தாய் தந்தையை கொலைசெய்வது போன்ற பல அவலங்கள் ஒரு பதினெண்து நிமிடத்தில் ஒருவரால் நிகழ்த்தி முடிக்கப்பட்டிருந்தது. மேடையில் தோன்றிய மகன் பாத்திரத் தைவிட மேடையில் தோன்றாத பாத்திரங்களே எம் மனதில் பதிநிதிருக்கின்றன. இதுவே இந்த அளிக்கையின் வெற்றியாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். தான் நின்ற, ஊடாடிய களத்தை தனது நடிப்பினாலும் அசைவியக்கத்தாலும் துலகக்கமாகக் காட்டியிருந்தார். மேடைவெளிப்பயன்பாடு சமநிலைத் தன்மை யோடு (Balance) இருந்திருந்தால் மேலும் அழகாயிருந்திருக்கும்.

தாரணியின் ‘யாரோடு நோகு’ ஆற்றுக்கை வயோதிப் பாது ஒரு வருத்தமோகனமாக இருக்கின்றபோது, அவரிடம் காணப்படுகின்ற ஏக்கம், ஆதங்க உணர்வு, கடிதமொன்றின் வரவின் பின் அது அவருக்குக் காட்டப்படாத போது, ஏற்படுகின்ற அந்தரத்தை துலக்கமாக வெளிக் காட்டுகிறது. அசைவுகள் குறைந்த வார்த்தை களில் அதிகளவு தங்கியிருந்த ஆற்றுக்கையாகவே இதனைக் கொள்ளலாம். பார்வையாளர் மிகவும் ரசித்த ஒரு ஆற்றுக்கையாகவும் காணப்பட்டது. இதற்கான காரணமாக சோக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தாது ஒரு மென்போக்காள நகைச்சுவை உணர்வைக் கொடுத்ததைக் குறிப்பிட முடியும்.

கோமாவின் ‘ஏழ்மைக் கடலில்’ ஆற்றுக்கை கடலிற்குப் போய் தகப்பன் இறந்துபோவது அதன் பின்னர் ஏற்படுகின்ற கஷ்ட நிலையை வெளிப்படுத்தும் கதைப் பொருளாகும். ஒரு பெண் பின்னையின் தகப்பனை இழந்த பின்னான் உணர்ச்சிக் கொந்த ஸிபு நிலை நன்றாக வெளிப்பட்டிருந்தது. இதிலும் வார்த்தைகள் அதிகளவு முனைப்புப் பெற்றாலும் உணர்ச்சியும் அதற்கு ஈடாக நின்று ஓர் உணர்வுத் தளத்தைக் கட்டியெழுப்பியிருந்தது.

நந்தனின் ‘நிழலான நினைவுகள்’

என்ற ஆற்றுக்கை, தனது சொந்த இடத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வேறொரு இடத்தில் வாழுகின்ற வயோதிபரிடம், தான் வாழ்ந்த பூமிபற்றிய நினைப்புக்களும் அங்கு போகமுடியாமல் உள்ள தே என்ற ஆதங்கமும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. அசைவுகள், ஊம் நடிப்புக்கள் வார்த்தைகளால் தான்சாரா பாத்திரங்களையும் சூழலையும் வெளிப்படுத்தும் தன்மையே இங்கு காணப்பட்டது. ஓராள் அரங்கு மேடை நிறைந்த காண்பிய விளைவையும் தோன்றாப் பாத்திரங்களையும் சூழலையும் மேடையில் நிறுத்துதல் வேண்டும். அதுவே பார்வையாளனின் மனதில் அழியாப் பதிவுகளை ஏற்படுத்தும்.

கஜேந்திராவின் ‘ஆவி படிந்த முகங்கள்’ என்ற ஆற்றுக்கை கடலோடு பிணைந்து வாழ்ந்த ஒருவன் சந்திக்கின்ற அவலங்கள், நிலத்தலிருந்து பிடுங்கப்படுதல் போன்ற பல விடயங்களைத் தொட்டுச் சென்றது. பாத்திரம் கட்டி வளர்க்கப்படுவதற்கு ஏற்ற தான் உணர்ச்சித் தளம், மற்றும் குழல் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

விட்னுவின் ‘பொருளற்றகிழுக்கல்’ என்ற நாடகம் ‘ஏகம் அனேகம்’ ஓராள் அரங்கில் சுற்று வித்தியாசமான புதியதொரு அரங்காக அமைந்திருந்தது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வாக முன்னாள் இந்தியப்பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி 1987 இல் தினித்து இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பயணாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்த இணைப்பு நிரந்தரமாகாமல் 2007இல் நீதிமன்றத் தீர்ப்பொன்றால் மீண்டும் பிரிக்கப்பட்டது. இது வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் மற்றும் உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களின் மனதைப் புண்படுத்தியிருந்தது. இதனை வெளிப்படுத்துவதாகவே பொருளா

ற்ற கிறுக்கல் ஓராள் அரங்காற்றுகை அமைந்திருந்தது.

கையில் ஒரு வாளி, தோளில் பறை மேளம் ஒன்றுடன் கண்ணாடி ஒன்றை தள்ளிவந்து அந்தக் கண்ணாடியை துடைத் துப்பாதுகாக்கும் ஒருவரை மேடையில் காணமுடிந்தது. மேடையில் நடிகளின் நடிப்பாற்றலால் ஒரு கண்ணாடி பார்வையாளர் முன் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பின் சுக்குநாற்காக நொருங்கி விழுந்தது. இந்தக் கவலைகளை மறக்க பறைவாசிப்பதுதான் ஒரே யொரு வடிகாலாக உள்ளதாக குறிப்பிடுவதும் பறையை வாசித் தபடி அழுவதும் அற்புதமான காட்சிகள். குறியீடான வெளிப்படுத்தல் வரலாறுபுரிந்த பார்வையாளருக்கு தெளிவையும் உணர்ச்சியையும் கொடுத்திருந்தது என்டாம். இங்கு பின்னனி இசைநாடக அசைவுக்கு துணைநிறுமேடை இயக்கத்தின் அமைதிக்கும் மற்றும் வேகத்துக்கும், உணர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருந்தது. வெறும் நடிகன், கைப்பொருட்களோடு கூடிய ஒரு பாத்திரமாகியிருந்தான். நறுக்கான வசனங்கள், தெளிவான ஊம் வெளிப்பாடும் அசைவியக்கமும் ஒரு கனதியான மனதில் ஆழப்பதிவும் ஆற்றுக்கையைத் தந்திருந்தது.

ஒரு குழவாக நாடகமாடி ஆற்றுக்கை செய்யமுடியாத குழலில் தொட்டச்சியாக நாடகங்களை மிகக்குறைந்த ஆளனியுடன் அசைந்து தீரிந்து பலவேறு இடங்களில் மேடையேற்றுவதற்கு ஓராள் அரங்காற்றுக்கை நோக்கி செல்ல வேண்டிய தொரு கட்டாயச் சூழலில் ஏகம் அனேகம் நல்லதொரு ஆரம்பத்தைத் தந்திருக்கிறது. இந்த வடிவத்திற்கும் வேறுபல உள்ளடக்கங்கள் சேர்க்கப்பட்டு புதிய உத்திகள் பரீட்சிக்கப்பட வேண்டும். அதனாடு நமக்குத் தேவையான புதிய ஓராள் அரங்க வடிவம் கண்டறியப்பட வேண்டும்!

ஏகம் அனேகம் ஆற்றுகைப் நாடகமாகத் பரிசு பெற்ற ஓராள் போட்டியில் சிறந்த செய்யப்பட்டு நாடகம் தெரிவு செய்யப்பட்டு

தியமா அலைகள்

- தனியாள் அரங்கிற்கான நாடக எழுத்துரூ

எழுத்துரூ
அ.பத்மராஜ்
கொழும்புத்துறை

இந்த நாடகங்கள் தனியொருவர் செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டே எழுதப்பட்டது. மேடையில் ஒருவருக்கு குரிய வசனமே, பார்வையாளருக்கு கேட்கும். வேட உடை, காட்சிப்பொருட்கள் என்பன நெறியாளரின் கற்பனைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தலாம் அல்லது பயன்படுத்தாது விடலாம். அது நெறியாளர் தீர்மானிக்க இடம் அளிக்கப்படுகிறது

(-திரை விலகும் போது ஒரு சந்தோஷமான இசை இசைக்கப்படும். மேடையின் மத்திய வலது பக்கத்தில் இளைஞன் ஒருவன் (20 வயது) வலை பொத்திக் கொண்டு இருக்கிறான். அது அவனுடைய வீட்டு முற்றம் ஆகும். அப்பொழுது அந்த இளைஞன் தன் தாயுடன் உரையாடுகின்றான்.)

இளைஞன்:-	அம்மா எத்தின மணி?
அம்மா:-	.....
இளைஞன்:-	அதுக்கிடையில் 5.00 மணி ஆக்சே?
அம்மா:-	.....
இளைஞன்:-	இல்லை இல்லை. நான் இண்டைக்கு இரவு கடற்கரையில் தங்கப்போறன்.
அம்மா:-	.....
இளைஞன்:-	சோறு இல்லாட்டிக்கு நான் பான் வாங்கிக் கொண்டு போறன். தேத்தண்ணி வைச்சுத் தாங்கோ.
அம்மா:-	.....
இளைஞன்:-	சரி, கொஞ்சம் தான் கிடக்கோ, அத அப்பாவிற்கு கரைச்சுக் குடுங்கோ. அம்மா நான் போய்ற்று வாறன். தீபன் வந்தால் கடற்கரைக்கு வரச் சொல்லுங்கோ.

(இளைஞன் வலையை தோளில் போட்டுக் கொண்டு கடற்கரைக்கு செல்கின்றான். கடற்கரை மேடையின் மத்திய மத்திய பகுதியில் உள்ளது. அந்த இளைஞன் கடற்கரையில் உட்காங்கு இருக்கிறான். அப்பொழுது தீபன் வருகிறான்.)

இளைஞன்:- தேய் தீபன் வா வா.
இதில் இரு இரவு படுக்கிறதிற்கு ஒரு இடம் துப்பரவாக்கோணும்.
மண்ணுக்கு மேலதான் படுக்கோணும்.
நல்ல இடம் தேடித் திரியிராய்!
இதில் படுக்கலாம் வா.
தேய், அது சரி நாளைக்கு எங்க வலை வீசினா மீன் அம்பிடும் என்றாய்?

தீபன்:-	.....
இளைஞன்:-	கடலுக்கதான் வீசோணும் (கோபமாக) நான் கேட்டது நுலங்கலமா, கொளுஞ்சியா எண்டு.
தீபன்:-	.....
இளைஞன்:-	எனக்கும் அதுதான் தெரியாது. சரி படு விடியட்டும் பார்ப்பம். (இருவரும் படுத்தல்)

(காலை குருவிக் சத்த இசை ஒன்று இசைக்கப்படும். அப்பொழுது அந்த இளைஞன் எழும்புகிறான்.)

இளைஞன்:-	தேய் எழும்பா.
தோழிலுக்கு போற இல்லையா?	.....
தீபன்:-	ஓமோம் 5.00 மணி ஆக்க.
இளைஞன்:-	.....
தீபன்:-	என்ன வானத்தை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறாய்?
தீபன்:-	.....
இளைஞன்:-	இல்லை இல்லை. அது மழை வராது நீ தொழில் சாமான்களை ஆயத்தப்படுத்து.

தீபன் டேய். உன்ற ஐ.சி யைத் தா
பதிஞ்சிட்டு வாரன்.

தீபன்:-

இளைஞர்:- என்ன ஐ.சி கொண்டு வரவில்லையோ!
போடா போடா. கெதியெண்டு
எடுத்திட்டு வா.

(போனவனைக் காணாமல் இளைஞர் அங்கும் இங்கும்
தேடுகிறான். அப்பொழுது தீபன் வருகிறான்.)

இளைஞர்:- என்றா இவ்வளவு நேரமும் என்ன
செய்தன?

தீபன்:-

இளைஞர்:- உனக்கு ஒரு பொருள் எங்கெங்க
வைக்கிறதெண்டு தெரியாது, தா.

இளைஞர் ஐ.சி யை வாங்கிக் கொண்டு பதிவதற்காக
மேடையின் முன் இடது பக்கத்தில் உள்ள ஆமிக்
காரனின் செக் பொயின்ட் நோக்கி செல்கிறான்.

இளைஞர்:- சேர், இந்தாங்கோ ஐ.சி
ஆமி:- (ஐ.சி யை வடிவாக பார்த்தல்)
இளைஞர்:- என்ன சேர் இப்படி பார்க்கிறீங்கள்?

ஆமி:-

இளைஞர்:- ஏன் சேர் அதில் நிக்கச் சொல்றீங்கள்?
ஆமி:-

இளைஞர்:- ஏன் சேர் போக ஏலாது?
அங்க மற்ற ஆட்களையெல்லாம்
விடுறீங்கள்?

(அப்பொழுது இளைஞருக்கு ஆமிக்காரன் அடிக்கிறான்.)

இளைஞர்:- ஒம் சேர் நான் இனி இந்தப் பக்கம்
வரமாட்டன்.

(இளைஞர் தீபனையும் கூட்டிக்கொண்டு தன் வீட்டிற்கு
செல்கின்றான்.)

இளைஞர்:- என்னெண்டு தெரியவில்லை.
இவ்வாடக்கு எங்கள்
போகவிடவில்லை.

அம்மா:-

இளைஞர்:- அது ஒண்டும் இல்லை
அது சொக்கில் குழவி குத்தினது.

அம்மா:-

இளைஞர் - இனி என்னெட்ட ஒண்டும் கேட்க
வேண்டாம்.
அம்மா நீங்க உள்ளுக்குள்ள போய்
படுங்கோ.

தீபன்:-

இளைஞர்:- ஒமோம் நீ வீட்ட போயிற்று வா

(தீபன் தன் வீட்டை நோக்கிச் செல்கின்றான்.
இளைஞரும். அவனுடைய தாயும் நித்திரைக்கு
செல்கின்றனர். அவர்கள் நித்திரைக்கு சென்ற சற்று
நேரத்தில் யாரோ கதவில் தட்டும் சத்தம் கேட்கும்.)

இளைஞர்:- அம்மா யாரோ கதவை தட்டுற சத்தம்
கேட்குது. யாரெண்டு பாருங்கோ

(குலறி சத்தம் கேட்டல்)

இளைஞர்:- ஜேயா ஒண்டும் செய்யாதேங்கோ
அம்மாவை விடுங்கோ.

நபர்கள்:-

இளைஞர்:- இதால் ஒருத்தரும் ஒடேல்லை.
ஜேயா ஒண்டும் செய்யாதேங்கோ.

(இளைஞரின் அம்மாவும் அப்பாவும் ஆமிக்காரன்
அடிக்கும் போது மறிக்கின்றனர். இளைஞர் மயங்கி
போகின்றான். அப்பொழுது சோக இசை இசைக்கப்படும்.
இளைஞர் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்தவுடன் சோக இசை
இசைக்கப்படும். இறந்துபோன தன் தாயை தூக்கிக்
கொண்டு மேடையின் பின் இடது பகுதியின் ஊடாக
வெளியேறுகிறான். பின் தன் தகப்பனயும் தூக்கிக்
கொண்டு வெளியேறுகிறான். அதன்பின் மேடையின்
மத்திய வலது பக்கத்தில் உள்ள தனது வீட்டின் வாசலில்
உட்காந்து இருக்கிறான். அப்பொழுது அவனுடைய
நண்பன் தீபன் வருகிறான். அவனைக் கண்டதும்
இளைஞர் மிகவும் அழுதபடி இருந்த இடத்தைவிட்டு
எழுப்புகிறான். இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஒர் சோக இசை
இசைக்கப்படும்....)

தீபன்:-

இளைஞர்:- ஒம் சொல்றன் கேள்.

(இளைஞர் தன் வீட்டில் நடந்த சம்பவத்தை அந்த
சோக இசைக்கேற்ப பாடி பாடி சொல்கின்றான்.)

பாடல்:- யாரோ எங்கள் வீட்டில் இரவு புகுந்தாங்கள்
கண்டபடி அடித்து நொறுக்கினாங்கள்.
அம்மா, அப்பா உயிரை பறித்தாங்கள்
பாவி - என்னை மட்டும் ஏந்தான்
விட்டுச் சென்றாங்களோ.

வசனம்:- எனக்கு யாரெண்டு தெரியாது.
(அழுகிறான்)

பாடல் - எங்கள் வீட்டில் நடந்த துன்பங்களை
எப்படி நான் சொல்லி அழுவேன் நன்பா
நான்பட்ட துன்பங்களை உனக்குச் சொன்னால்
ஆறுதல் தான் கிடைக்குமோ சொல்லு நன்பா.

தீபன்:-

இளைஞர்:- என்னெண்டா அழாமல்
இருக்கிறது.

தீபன்:-

இளைஞர்:- உன்ற வீட்டில் எவ்வளவு
காலத்திற்கென்று இருக்கிறது.

தீபன்:-

இளைஞர்:- சரி நீ சொன்னமாதிரி நடந்ததெல்லாம்
நடந்து போச்சு. நான் உன்னோ
வாறன். என்ற கையைப் பிடி.

தீபன் அந்த இளைஞரை தன் வீட்டிற்கு கூட்டிச்
செல்கிறான். அப்படியே மேடையின் பின் வலது பகுதியின்
ஊடாக வெளியேறுகின்றான். மெல்ல தீரை
மூடிக்கொள்ளும்.

-முற்றும்-

வாழ்க்கையினும் பாதையிலே

தனியாள் அரங்கிற்கான நாடக எழுத்துபூ

எழுத்தரு -
க.சுபாஜினி
இலாவாலை.

ஏகம் அனேகம் ஓராள் அரங்க
ஆற்றுகைப் போட்டியில் சிறந்த
நாடகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு
யரிச் பெற்ற நாடகம்

குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள். சிறிது
பொழுதால் ஏணையில் குழந்தையை
கிடத்தி தாலாட்டுப் பாடுகிறாள் -
தாலாட்டைக் கேட்ட குழந்தை
தூங்குகிறது போலும் -

தாலாட்டு:-வாலால் வாலவால் வாலவால்
வாலால் வாலவால் வாலவால் வாலவால்
ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ

- குழந்தையைக் கொஞ்சிவிட்டு
அவ்விடத்தை விட்டு தான் முன்னர்
படித்துக்கொண்டிருந்த இடத்திற்குச்
செல்கிறாள் -

சிறுமி:- அம்மா, நான் பள்ளிக்கூடம்
போகந்தே போகுது! என்ன சாப்பாடு
செய்தீங்கள்?!

(தீரை விலகும் போது மெல்லிய அமைதியான

இசையொன்று தவழ்ந்து செல்லும். மேடையின் முன்
வலதில் சிறுமி ஒருத்தி படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.
சிறிது பொழுதால் சிறுகுழந்தை ஒன்று அழுகின்ற சத்தம்
கேட்கும். (ஏணை ஒன்று மேடையின் மத்திய இடத்தில்
கட்டப்பட்டு இருக்கலாம்.)அடுக்களையில் இருந்த தாய்
ஏதோ கூறுவார் போலும் -)

தாய்:- .....

சிறுமி:- ஓம், அம்மா! தம்பியை
நித்திரையாக்கிவிடுகிறேன்.

-படித்துக்கொண்டிருந்த புத்தகத்தை அதற்குரிய பையில்
வைத்துவிட்டு சிறுமி ஏணையை நாடிச் செல்கிறாள்.
- ஏணையில் இருந்த குழந்தையைத் தூக்கியெடுத்துக்
கொஞ்சுகிறாள்.-

சிறுமி:- எங்கட செல்லம் ஏன் அழுகிது?
அழுகைதையுங்கோ குட்டிக் குஞ்சு, நித்திரை
கொள்ளுங்கோ. ஒ..... ஒ....
அம்மா வருவா, நீங்கள் நித்திரை கொள்ளுங்கோ.

-மேடையின் முன் இடத்தில் குழந்தையுடன் இருந்து

(தாயார் இவள் அருகே வந்து ஏதோ சொல்கிறார்
போலும்)

தாய்:- .....

சிறுமி:- கஞ்சியோ? ! நெடுகவும் கஞ்சியக் குடிச்சிட்டுப்
போறதே!

தாய்:- .....

சிறுமி:- அப்பா வந்தால், நாங்கள் நல்ல சாப்பாடு
சாப்பிடலாம்!

அம்மா, அப்பா எப்ப வருவார்? !

தாய்:- .....

சிறுமி:- அப்பா வரேக்கை எனக்குச் சட்டை கொண்டு
வருவாரெல்லோ??!

தாய்:- .....

சிறுமி:- அம்மா, அப்பா எங்கை போனவர்? ! ஏன்
இவ்வளவு நானும் வரேலை? !

தாய்:- .....

சிறுமி:- இப்பிடித்தான் ஏதாவது சொல்லுவீங்கள்! எங்கட
ரீச்சர் சொல்லுறவா, நான் காணாமல்
போனவற்றை பிள்ளையாம்!

அம்மா, காணாமல் போறதெண்டால் என்ன?
பெரிய வேலை செய்யிற இடமோ? !

தாய்:- .....

சிறுமி:- அம்மா, ஏன் அழுகிறீங்கள்! அழாதையுங்கோ!
நீங்கள் அழுதால் நான் பள்ளிக்கூடம்
போகமாட்டன்! நீங்கள்
கஞ்சியத்தாங்கோ நான் குடிச்சிட்டுப்
பள்ளிக்கூடம் போறன்.

(- தாய் கஞ்சி கொண்டு வந்து கொடுக்க. சிறுமி முன் மத்திய மேடையில் இருந்து கஞ்சி குடித்துக்கொண்டு பார்வையாளருக்கு ஏதோ சொல்கிறாள். -)

சிறுமி:- அம்மா, இப்பிடித்தான்! நான் அப்பாவைப் பற்றிக் கேட்டால் உடனை அழுவா! ஏன் என்டு தெரியேலை! உங்களுக்குத் தெரியுமோ? எங்கட அப்பா எங்கை போனவும் என்டு!..... எங்கட ரீச்சருக்குத் தெரியும்!
அவாதான் எனக்குச் சொல்லுறவா! அப்பா காணாமல் போட்டார் என்டு!

(- சிறுமி கஞ்சியைக் குடித்து முடித்து விட்டு, தாயைக் கூப்பிட்டு கஞ்சிப்பாத்திரத்தை தாயிடம் கொடுத்துவிட்டு. பாடசாலைக்கு பையைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்வாள்)

சிறுமி:- அம்மா நான் போட்டுவாறன். (குழந்தையிடம் சென்று) செல்லும் அக்கா போட்டுவாறன். அம்மா, இன்டைக்கு நானும்! பிள்ளையளோடு சேர்ந்து கோயிலுக்குப் போறன்!

தாய்:- .....

சிறுமி:- பள்ளிக் கூடத்துக்குப் பக்கத்திலை தான் இருக்குது கோயில். நான் போட்டுவாறன்.

(- சிறுமி மேடையின் பின் இடதால் வெளியேறவாள் - சிறுமியாக வெளியே சென்றவர் சிறிய ஒரு வேடுடை மாற்றத்துடன் மேடையின் பின்வலதால் மேடைக்கு வருவார் - இவர் சிறுமியின் தாய் போலும் -)

தாய்:- எத்தினை நாளைக்குத் தான் பிள்ளைக்கு, அப்பா வருவார், அப்பா வருவார் என்டு சொல்லிப் பேக்காட்டிறது. 07 மாதம் ஆகுது. தொழிலுக்கெண்டு வயலுக்குப் போனவர். திரும்பி வரவேயில்லை.
கவலையை நெடுகவும் கமந்து
கொண்டிருந்தால் எப்பிடி இந்த ரெண்டு
பிள்ளையளையும் பாக்கிறது? ம....

(- சிறிது பொழுதால் குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள் - அவ்வேளை பக்கத்து வீட்டுப் பவானி வருகிறார் -)

பவானி:- .....

தாய்:- வா, பவானி இதில் இரு. ஓ! பெரிய வெடிச்சத்தம் ஒண்டு கேட்டதுதான்!

பவானி:- .....

தாய்:- ஓ, இப்ப வழமையாய் அடிக்கடி கேட்கிறது தானே!

பவானி:- .....

தாய்:- பள்ளிக்கூடப் பக்கமோ! என்ற பிள்ளையும் இப்ப

தான் பள்ளிக்கூடம் போனது! என்ன நடந்துதோ தெரியாது!

பவானி:- .....

தாய்:- (ஏதோ யோசித்து விட்டு) பவானி, இவ்வை (தொட்டிலைக்காட்டி) நீ, கொஞ்சநேரம் பாத்திரு, நான் பள்ளிக்கூடம் வரைக்கும் போய் வாறன்!

(- தாய் வெளியே செல்ல எத்தனிக்கும் போது, ஆசிரியர் ஒருவர் வலது முன் மேடையால் வருகிறார் - அவரைக் கண்டு தாய் திகைத்து நிற்கிறார். ஏனெனில் அவர் சிறுமியின் உடலை தாங்கிய வண்ணம் நிற்கிறார் போலும் -)

தாய்:- என்ற பிள்ளைக்கு என்ன நடந்தது! என்ற பிள்ளை என்ற பிள்ளை! ஐயோ!

(- சிறுமியின் உடல் மத்திய மத்தியில் கிடத்தப்படுகிறது. தாய் உடலைக் கட்டியவாறு கதறி அழுகிறாள் - சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு தன் குழந்தையை (ஏணையில் உள்ள) தூக்கித் தருமாறு கேட்கிறாள் -)

தாய்:- தம்பி, இஞ்ச பாரடா அக்காவை. அக்காவை எழும்பச் சொல்லடா.... (அழுகிறாள்) என்ற பிள்ளை சாகேல்லை, ஐயோ! அம்மாவைப் பாரடி, தம்பியைப் பாரடி! அப்பா வந்து கேட்டால் நான் என்ன சொல்லுவன்?

(- யாரோ ஒருவர் குழந்தையை தாயிடம் இருந்து வாங்கிக் கொள்கிறார் - வேறு பலர் சேர்ந்து சிறுமியின் உடலைத் தூக்குகின்றனர். வெளியே கொண்டு செல்கின்றனர் போலும் - தாய் தடுக்கிறாள்.)

தாய்:- என்ற பிள்ளையை எங்க கொண்டு போறியள்! விடுங்கோ. இஞ்ச தாங்கோ! ஐயோ! என்ற பிள்ளை!

(- புலம்பியவாறு மயங்கிச் சரிகிறாள் - சிறிது பொழுதால் யாரோ நீர் தெளிக்க மயக்கம் தெளிகிறது - ஒரு தீர்மானமான குறலுடன் பார்வையாளரிடம் ஏதோ கேட்கிறாள் -)

தாய்:- என்ற நிலையைப் பாத்தனீங்கள் தானே! நான் இனியும் உயிரோட் இருக்க வேணுமோ? செத்துப் போகலாம் தான் எண்டாலும் கடைசிப் பிள்ளையை நினைக்க சாகக்கூடாது வாழவேணும் போல இருக்கு நான் என்ன செய்யிறது நீங்கள் தான் எனக்கு ஒரு வழி சொல்ல வேணும்! சொல்லுங்கோ!

(- என்றவாறு கேட்டபடி மேடையின் பின் மத்திக்கு சென்று உறைநிலை அடைய திரை மெல்ல மூடிக்கொள்ளும் -)

-முற்றும்-

சேஷிய நாடக விழா - 2007

தமிழ்ப் பேண் தலை தாண்டுகிறான்
நாடகத்தின் ஒரு காட்சி

படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளா தாரக் கொள்கை முக்கிய காரண மாக இருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இந்தவாறாக ‘சோர்வு’ சிங்கள நாடக உலகைக் கவ்விப்பிடிக்க வீழ்ச்சி நிலை நோக்கியதாக, அல்லது ஒருவகை அசைவற்ற நிலைத்த தன்மை காணப்பட்டது. இதற்கு சுய ஆக்க நாடகப் படைப்பாக்கம் இல்லாமை ஒரு காரணமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அதே வேளை தமிழ் நாடகத்துறை தொடர்ச்சி அறுபட்டு, அரசு விழாக்களில் புறம் ஒதுக்கப்படும் நிலையில் காணப்பட்டதும். யாழ்ப்பாணத்தில் மையம் கொண்ட நாடகப்போக்கு சுயசார்பு நிலையில் புதிய வேகம் பெற்றாலும் தேசிய அளவில் ஊடாட முடியவில்லை என்பதும் நாடளாவியர்தியில் ஒரு மந்தக நிலையை நாடகத்துறைக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது.

இல்லையென்றே சொல்லலாம்? இருப்பினும், இவ்விழாக்கள் ஊடாக சிறந்த நடிகர்கள், நெறியாளர்கள் வெளியுலகுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

கடந்த ஜந்து தசாப்தங்களை நோக்கும் போது 1960 - 1970 காலப் பகுதியில் தரமான பல நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் காலப் பகுதியில் தமிழ் நாடக உலகும் சிறப் பாகக் காணப் பட்டதை அவதானிக்கலாம். தேசிய நாடக வடிவத்தை தேடுதல் அல்லது உருவாக்குதல் என்ற பணிகள் தீவிரமாக சிங்கள, தமிழ் நாடகத் துறையில் நடத்திருக்கின்றன.

எழுபதுகளின் பின் நாடகக் கலை வீழ்ச்சியடைந்ததாக காணப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இனக் கலவரங்களின் தீவிரம், ஆயுதப் போராட்டத்தின் எழுச்சி தமிழர்கள் தென்பகுதியில் இருந்து வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டதை. சிங்கள இனவாதசக்திகளின் மேலெழுகை காரணமாக தமிழ் நாடக உலகு கொழும் பை மையப்படுத்திய செய்யப்பாடுகளில் இருந்து விலகி யாழ்ப்பாணத்தில் மையங் கொண்டது. இதனைவிட சிங்கள நாடகங்களின் வீழ்ச்சிக்கு 1977 இல் அறிமுகப்

அரசு நாடகவிழாவில் போட்டிக்காக நாடகங்களைத் தயாரித்து ஒரு வகை முரண் பாட்டு நிலை கலைஞர்களுக்கிடையில் தோற்றும் பெற்றுக் காணப்படுவது, போட்டிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் மேலும் பல்வேறு இடங்களில் மேடையேற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்பில் வாது போகிறது. பார்வையாளர்கள் இல்லாமை போன்றனவும் நாடகக் கலையின் அசைவாந்த நிலைக்கு காரணமாகவுள் எது என்று பராக்கிரம ரீரியெல்ல, H.A.பெரேரா போன்ற நாடகத் துறைக் காக உழைக்கும் கலைஞர் கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இலங்கைக் கலைக் கழகத் தின் தற்போதைய தலைவராக இருக்கின்ற கலாநிதி தர்மசேன பத்திராஜா அவர்களின் கருத்து இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது.

“தற்கால சிங்கள நாடகத் துறையில் அதிகளவில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட மற்றும் தழுவல் நாடகங்களைக் காண முடிகிறது. வெளிநாட்டு நாடகங்களை சிங்களப் பார்வையாளர்கள் கண்டு களிக்க வாய்ப்பளித்தல்

முக்கியமாக இருக்கின்ற போதும், போட்டியொன்றில் கலந்து கொள்ளும் போது இயலுமான வரையில் தன் நாட்டு படைப்பு பற்றி கவனம் செலுத்துதல் சிறந்தது. எமது நாடக ஆசிரியர்கள் இங்குள்ள வளங் களைப் பயன்படுத்தி சுயபடை ப்புக்களை உருவாக்க முயற்சி செய்யாமையினால் எக்கென் ஒரு நாடகக் கலை உருவாகாமல் இருக்கிறது. எமது நாடகாசிரியர்கள் எதிர் கொண்டுள்ள சவால் களை நாங்கள் அறிவோம். எனினும், எம் மால் அனைத் துலக மட்டத்தில் போட்டியிடக் கூடிய சுய நாடகப் படைப்புக்கள் ஆக்கப்படும் போது, அது இந்நாட்டு நாடக வரலாற்றில் முக்கிய திருப்பு முனையாக அமையும்”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். சர்வதேச சுயபடைப்புக்களைக் கொண்டுவருவதற்கு முதலில் கலைக் கழகமும், தேசிய நாடக விழாவின் பயன்கள் அடையப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டு, உரிய தகுதி நிலை தக்கமை மற்று பட்டநிலைகள் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். தொடர்ந்து தமிழ் அரங்க பேதமின்றியதாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாண்டும் விளம்பர நோட்டீசில் தமிழ் மொழி புறக் காண கணிக்கப்பட்டதாக ஒரு கலைஞர் ஆதங்கப்பட்டார்.

கலைக்கழகம் நாடக வளர்ச்சிக் காக ஆக்கபூர்வமான முன்னெடுப்

தமிழ்ப் பேண் தடை தாண்டுகிறார் நடாகத்தின் ஒரு காட்சி

புக்களை மேற் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் தேசிய நாடக விழாவின் பயன்கள் அடையப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். தொடர்ந்து தமிழ் அரங்க புறக்கணிக்கப்படுவதால் உயிர்ப்புள்ள சுய ஆக்கங்களை தேசிய நாடக விழாவில் காண முடிவதில்லை.

இவ்வாண்டு 26 சிங்கள நாடகங்கள் போட்டியில் பங்கு கொண்டுள்ளன. தமிழ் நாடகங்கள் 09

போட்டியில் பங்கு கொண்டுள்ளன. இதிலும் முதலாவது சுற்றுத் தெரிவில் நான் குநாடகங்களே தகுதி காண் நிலையை அடைந்துள்ளன. சிங்கள நாடகங்களில் 13 நாடகங்கள் தகுதிகாண் நிலையைப்பெற்று இறுதிப் போட்டியில் பங்குபற்றியுள்ளன. இதில் பங்குபற்றுகின்ற ஒவ்வொரு நாடகங்களுக்கும் ரூபா 25,000 வழங்கப்படுகிறது. இதனைவிட சிறந்த நாடகத்திற்கு 35,000 ரூபாவும் சிறந்த படைப்பாக்கத்திற்கு ரூபா 20000 வழங்கப்பட்டது.

தமிழ் நாடகத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பிரதிநிதிகள் நியமனம் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பது கேள்வியாகவுள்ளது? இவை ஒரு அரசியல் சார்புநிலை நியம ணங்களா என்ற கேள்வி எழு கின்றது. இந்த நியமனங்களின் போது நாடளாவிய ரீதியில் அறிவி க்கப்பட்டு, உரிய தகுதி நிலை தக்கமை மற்று பட்டநிலைகள் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். தற்போதைய நியமனங்கள் அவ்வாறானவையாக இல்லை? இதனால் துறைசாராந்த வளர்ச்சிக் கான ஆக்கபூர்வமான முன்மொழிவுகள் வைக்கப்படுவதில்லை.

அடுத்து முக்கிய பிரச்சனையாக இருப்பது போட்டிகளில் நடுவர்களாக யார் இருக்கிறார் கள் என்பது. இந்த ஆண்டு கலைக்கழகக் குழுவில் இருந்தவர்களே முதலாவது சுற்றில் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளார்கள். (திரு. ஏ. தங்க வேலாயுதம், திரு. எஸ். ரவீந்திரன், திரு அந்தனி ஜீவா) நடுவர்களாக நாடகப் புலமையாளர்களும் செயற்பாட்டாளர்களும் நியமிக்கப்படுவது கூட நல்ல நாடகத்திற்கான ஊக்குவிப்பாக அமையும். இறுதித் தேர்வில் கோகிலா மகேந்திரன், திருமதி ஜெயரங்கினி ஞானதாஸ் போன்றோர் நடுவர்களாக உள் வாங்கப்பட்டது சுற்று நிம்மதியைத் தருகிறது.

இவ்வாண்டு, எந்தையும் தாயும், தீர்வு எப்போது, தமிழ் பெண் தடைதாண்டுகிறாள்!, ஒன்று எங்கள் ஜாதியே போன்ற தமிழ் நாடகங்கள் மேடையேறியுள்ளன. இதில் எட்டியாந்தோட்ட எம்.கருணாகரன் எழுதி நெறிப்படுத்திய

‘தமிழ்ப் பேண் தடை தாண்டுகிறார்’ நடாகத்தின் ஒரு காட்சி

தமிழ் பெண் தடை தாண்டுகிறாள் நாடகம் சிறந்த நாடகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இந் நாடகம் சிறந்த நெறியாள்கை, சிறந்த ஒப்பனை, சிறந்த ஒளி, சிறந்த நடிகைக்கான பரிசில்களையும் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. எம்.கருணாகரன் இளமைத் துடிப்புமிக்க ஒரு ஆசிரியர். தமிழ் தேசியம் என்பதில் நாமெல்லாம் ஒன்றினைந்து செயற்பட வேண்டும் என்று எம்மோடு உரையாடும் போது உணர்ச்சிவசப்பட்டார். ‘கலாலயம்’ என்ற அமைப்பினுடாக பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களை ஒன் நினைத் து எட்டியாந் தோட்டில் செயற்பட்டு வரும் இவர் தனது பயிற் சிகிளை சிங்கள நாடகக் கலைஞர்களின் களப் பயிற் சிகிளை பங்கு கொண்டு பெற்றுக் கொண்டதாகக் குறிப் பிட்டார். சிங்கள நாடகங்கள் தமிழ் நாடகத்துறையோடு ஒப்பிடும் போது மிக உயர்ந்த ஸ்தானத் தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டதோடு, முறையான நாடகப் பயிற்சிகளைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைப்ப தில்லை என்று ஆதங்கப்பட்டார். நாடகத்தை கற்க வேண்டுமென்ற வெறி கருணாகரனிடம் காணப் பட்டது.

மலையகத்தில் காமன் கூத்து, அருச்சனன் தபச, பொன்னர்சங்கள் தப்படித்தல், உறுமி ஆட்டம் போன்றன அரிகிவருவதையும் இளைஞர்களில் நாட்டம் அதன்பால் குறைவடைவதும் கூட கருணாகரன் மூலம் கிடைத்த கவலை தரும் தகவல்கள்.

தமிழ்ப் பெண் தடைதாண்டுகிறாள் நாடகம் படிமங்களை முதன்மைப் படுத்திய ஒரு மோட்டமை அரங்கா கும். பெண்கள், கலாச்சாரம் என்ற

கோட்டைத் தாண் ஓர் போது விடுதலை சாத்தியமாகும் என்ற கதைப்பொருளை இந்த நாடகம் கொண்டுள்ளது.

எம்.கருணாகரன் 2005 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேசிய நாடகவிழாவில் ‘ஒரு தேசம் துயிலெழுகிறது’ என்ற நாடகப் பிரதியாக்கத்திற் கான பரிசிலைப் பெற்றார்.

குழந்தை ம. சண்முகவினங்கம் அவர்களின் எந்தையும் தாயும் என்ற நாடகம் சோக்கெல்லோ ரி.சண்முக நாதன் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்

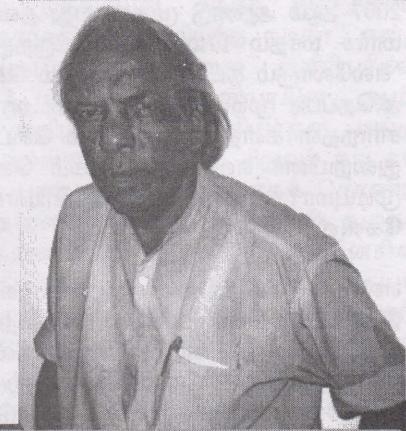

எம்.கருணாகரன்

பிட்டார். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தில் தினமும் ஏதோவொரு நாடக ஒத்திகையில் காணப்படும் சோக் கெல்லோ நகைச்சவைப் பாத்திரங்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்றவர். முதல் தடவையாக சீரியசான பாத்திரத்தில் நடித்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்ட அவர் தன்னால் இவ்வா நான் சீரியஸ் பாத்திரங்களையும் ஏற்று நடிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

தீவு எப்போது? என்ற நாடகத்தை எழுதி நெறியாள்கை செய்திருப்பவர் மலையக வாக்தேவன் புசல்லாவை, மலையக நட்சத்திர கலைப்பேரவை தயாரித்துள்ளது. வெள்ளி நிலா கலாலயத்தினால் ஒன்று எங்கள் ஜாதி என்ற நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை ஹெலன் குமாரி ராஜா சேகரன் நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

நாடக விழாவில் தமிழ் நாடகங்கள் பங்குபற்றி பரிசில்கள் பெற்றுச் சென்றாலும் அவற்றின் தரம் சிங்கள நாடக ஆற்றுகைகளோடு ஒப்பிடும் போது தகுதிகாண் நிலையையும் எட்டவில்லையென்றே கூறலாம்.

பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. இந் நாடகத்திற்கு சிறந்த நாடக எழுத்துருவுக்கான பரிசில் கிடைக்கப்பெற்றது. இந் நாடகத்தில் பெரிஜ்யாவாக நடித்த சோக்கெல்லோ ரி.சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு சிறந்த நடிகருக்கான விருது வழங்கப்பட்டது. தனது 75 வயதில் இவ்விருது கிடைத்தது பெருமையாகவும் மகிழ்வாகவும் உள்ளதாகவும் இந்த விருதுக்காக 25 வருடங்கள் காத்திருந்ததாகவும் சோக்கெல்லோ சண்முகம் அவர்கள் குறிப்

சிறுவர் நாடக மேடையேற்றம்

குழந்தை ம. சண்முகவினங்கம் அவர்களின் எழுத்துரு நெறியாள்கையில் உருவான “கண்மணிக் குட்டியார்” நாடகம் ஏப்ரல், மே மாதங்களில் 8 பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது.

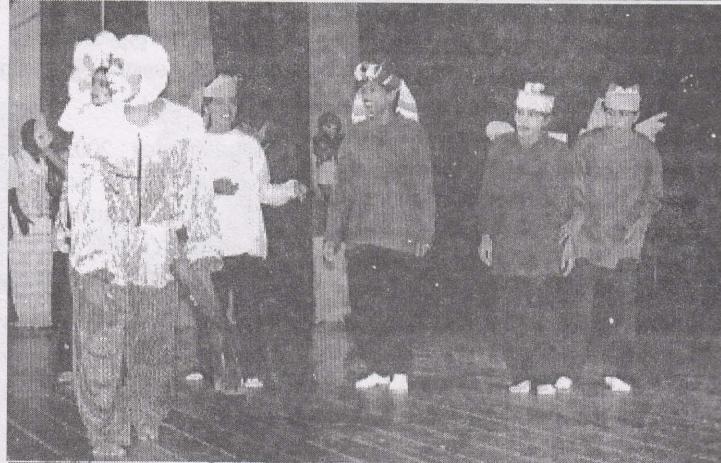
இந் நாடகத்தை பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கு காண்பிப்பதற்காக செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தால் வருடாந்தம் நடத்தப்பட்ட

மேடையேற்றப்பட்ட கண்மணிக் குட்டியார் நாடகத்தினை இதுவரை 3500 ற்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்கள் பார்த்து, பங்குபற்றி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

இந் நாடகத்தின் எழுத்துரு செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தால் வருடாந்தம் நடத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கான சிறுவர் அரங்கக் களப்பயிற்சியில் கலந்து கொண்ட தீவக வலய ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து எழுதப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘குழந்தைக் குதூகவிப்பு’

- நாடக விழா

குழந்தைக் குதூகவிப்பு நாடகவிழாவில் மேடையேற்றப் பட்ட நாடகத்தின் ஒரு காட்சி

தொழில் வாண்மை மிகு ஆசிரியர்களை உருவாக்கி தந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நிறுவனம் தான் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வி யியற் கல்லூரி. 2000 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இக் கல்லூரி, ஆசிரியத் தொழிலில் வாண்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொரு வருடமும் பல்வேறு செயல் திட்டங்களையும் கலை கலாசார நிகழ்வுகளையும் முன்னெடுத்து நடாத்தி வருகின்றது. அன்மைக் காலத்தில் அவ்வாறு நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வின் பதிவு இங்கே -

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் 2007 ஆம் ஆண்டு முதலாவது தவணையில் கடந்த மார்ச் மாதம் 17ம் திகதியிலிருந்து ஒரே பரபரப்பு. ‘எல்லோரும் கட்டாயம் நாடகம் செய்ய வேண்டும்?’ அதேப்படி முடியும்? நாடகமும் அரங்கியலும் துறை சார்ந்தவர்கள்தானே நாடகம் செய்யலாம். ஏனைய துறையினர் எவ்வாறு நாடகம் செய்வது? நம்மால் முடியுமா? முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களிடத்தில் ஒரே கேள்வி.

எல்லா முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களும் கட்டாயம் இந்நாடகச் செயற்பாட்டில் பங்குபற்றியே ஆகவேண்டும். ஏனெனில் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் உயிர்த்துடிப்புடன் நடைபெறவதற்கும், பிள்ளைகள் மகிழ்ச்சிகரமான கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கும் அபிநியத்துடன் கற்பிப்பதற்கும், கலை இரசனை உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் சிறுவர் நாடகப் பயிற்சிகள் பெரிதும் துணை புரிகின்றன. இதை அறிந்த கல்லூரிக் கழகம் இத்தகையதொரு நிகழ்வைத் தன் வழக்கமாக்கி இம்முறையும் ஆயத்தம் செய்திருந்தது. இதற்கு நாடகத்துறை முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றது.

இசை, சித்திரம், நடனம், கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், நூலகவிஞ்ஞானம், விவேஷட் கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி ஆகிய ஒன்பது துறைகளும் நாடகம் செய்யத் தயாராக வேண்டியிருந்தது. விஞ்ஞானமும் நூலக விஞ்ஞானமும் ஒன்றிணைந்து எட்டு நாடகக் குழுக்கள் தயாராகின. நாடகத் துறையைச் சேர்ந்த முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு துறைகளுக்கு முரிய நெறியாளர்களாகப் பிரித்துவிடப்பட்டனர்.

“சமூத்து தமிழ் நாடக உலகின் தந்தை” கலாநிதி

குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம், நாடகத்துறை விரிவுரையாளர் ஆர்.கமலநாதன், செயல்திறன் அரங்க இயக்க உறுப்பினர்கள் போன்றோரின் நாடக எழுத்துருக்கள் வழங்கப்பட்டு ஒத்திகைகள் ஆரம்பமாகின. முயலார் முயல்கிறார், நட்பு, பாலுக்குப் பாலகன், ஒற்றுமையின் சின்னம், கண் மணிக் குட்டியர், இனி எல் லாம் சரி, பழயோசனை நல்ல யோசனை போன்ற சிறுவர் நாடகங்களே அவையாகும்.

நாடகம் என்றாலே என்னவென்று தெரியாதவர்களே எட்டுத்துறையிலும் இருந்தார்கள். ஒரு வாரத்திற்குள் நாடகங்கள் மேடையேற வேண்டும் இது போட்டி. முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் நிலைகள் தெரிவு செய்யப்படும். சிறந்த நடிகர் தெரிவு இடம்பெறும் என்று அறிவித்தல்கள் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களுக்குள் ஒரே குழப்பம். எங் களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, நாங் கள் என்னவென்று நடிப்பது? என்று ஒருவருக்கொருவர் மாறி மாறி அரற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் கட்டாயம் எல்லோரும் பங்குபற்ற வேண்டும் என்ற காரணத் தால் விரும்பியோ விரும்பாமலோ எல்லோரும் தமக்குரிய பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நாடகத்துறை முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களின் நெறியாள்கையில் நாடகம் பழகத் தொடங்கினர்.

நாடகம் பழகுபவர்களும், பழக்குபவர்களும் சம வயதுடையவர்கள். சம தொழில் உடையவர்கள். பல விதமான சபாவங்களை உடையவர்கள். இவர்களை ஒன்று கூட்டிச் செயற்படுத்த வேண்டிய நிலையிலே தம் சொல்லைக் கேட்பார்களோ? நாங்கள் கதைப்பது அவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துமோ? நாடகத்தை முழுமையாகப் பழக்கிப் போடுமுடியுமோ? என்று நினைத்த நெஞ்சங்கள் ஏராளம். ‘ஏனிந்த வேலைக்கு வெளிக் கிட்டம்’ என்று புண்பட்டவர்களும் இருந்தார்கள். இறுதியில் ஒரு தெளிவு. நாடகத்தைப் பற்றி அறியாமையாலும் அதன் கலையை உணராமையாலுமே இப்படி நடக்க நேரிட்டது எனப் போகப் போக விளங்கியது.

கல்லூரியின் வழமையான செயற்பாடுகளுக்கு

எவ்வித தடங்கலும் ஏற்படா வண்ணம் நாடகச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றன. இரண்டு முன்று, இரவுகள் வசனங்கள் பேசிப்பார்த்து, பாத்தரங், கனுக்குரிய அசைவையும் செய்து பார்த்து ஒத்திகை நடைபெற்றது. இந்த ஆரவாரத்தையும் செயற்பாடுகளையும் பார்வையிட்டு, அதன்பால் கவரப்பட்ட உடற்கல்வி விரிவுரையாளர் செல்வி கிரிஜா கந்தசாமி தனது காலை உடற்பயிற்சி நேரத்தை நாடகம் பழக்குதவற்கு விட்டுத் தந்தார்.

இவ்வாறு ஒத்திகை நடைபெற்றபோது ஆரம்பத்தில் நாடகத்தின் மீது ஈடுபோடு காட்டாதவர்களும் அதன்பால் கவரப்பட்டு. நாடகத்தின் மீது பிரியம் கொண்டு தன்னுடைய பாத்திரத்தைத் திறமையாக வெளிப்படுத்த தொடங்கினர். நாடகம் தெரிந்தவர் களிடம் தான் செய்வது சரியா? என்று கேட்டும், தெரியாததைக் கேட்டுப் பெற்றும் தம்மை வளர்ப் பதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டாலும் ‘அட அந்தக் குழு நல்லாச் செய்யுது, இந்தக் குழு இன்னும் திறமையாச் செய்யுது. அப்ப எங்கட குழுவும் நல்லாச் செய்யவேணும். எங்கட கோஸ் பெஸ்ரா வரவேணும்’ என்று உறுதி எடுத்துக்கொண்டு பாடுபட்டுச் செயற்பட்டனர். அதனால் மனதில் ஒரு தெம்பு வந்தது. நாடகத்தின் வெற்றி என்பதே அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயற்படுவதுதான். நாடகம் முதலாவது, இரண்டாவது தெரிவுகளுக்குள் வருகிறதோ இல்லையோ அது பிரச்சனை இல்லை. அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து அதற்காகப் பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டும். அதுதான் தேவை.

“சிறுவர் நாடகம் என்றால் இதுதான். இதில் ஈடுபோடுவதால் என்னென்ன நன்மைகளைப் பெறுகின் ரோம் என்பதை அறியவேண்டும். இந்த உணர்வு வந்தாற் போதும், தாமாக முன்வந்து செயற்படுவீர் என்பது நாடகம் சார் அனுபவம் பெற்றவர்ஸின் எதிர்பார்ப்பு.”

19.03.2007 அன்று தொடங்கப்பட்ட ஒத்திகை 23ம் திகதி இருவு ஒரு வெள்ளோட்டம் கண்டது. அதாவது இறுதி ஒத்திகை. கல்லூரியின் பீடாதிபதி, உப பீடாதிபதிகள், கல்வியிலாளர்கள் முன்னிலையில் இது நடைபெற்றது. முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் நாடகப் போட்டிக்குத் தகுதி பெற்றுவிட்டார்களா இல்லையா என்பதைக் காண்பதற்காகவும், போட்டியின் போது ஆற்றுகையாளர்கள் தடுமாறாமல் மேடையைப் பயன்படுத்தவுமாக இந்த இறுதி ஒத்திகை அமைந்தது. இருவு 8.00 மணியளவில் எவ்வித தடங்கலுமின்றி நாடகங்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாகக் காட்சிக்கு வந்தன. எல்லா முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களும் சிறுபிள்ளைகள் போல் துள்ளிக் குதித்து ஆடிப்பாடுப் பாவனை செய்து தத்தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியதோடு தங்களுடைய நாடகம் முதலாவதாக வரவேணும் எனும் உந்துத லால் சோர்வு இழக்காமல் நள்ளிருவு 12.30 மணிவரை ஒத்திகையில் ஈடுபட்டனர். ஒத்திகையில் பார்த்த போது எந்த நாடகம் முதலாவதாக வரும் என்று சொல்லத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு நாடகத்திலும் ஏதோவொரு விஷேஷம் இருந்தது. ஆற்றுகையாளர்களும் தத்தமது இயல்பிற்கு ஏற்பத் திறமையாக நடித்துமிருந்தனர். இரவிரவாக நாடக ஒழுங்குகள் நடைபெற்ற வண்ணமிருந்தன.

அடுத்தநாள் காலை 9.30 மணிக்கு நாடகவிழா ஆரம்பமாகியது. “குழந்தை அரங்கக் குதுகலிப்பு” என்ற இந்தச் சிறுவர் நாடக விழாவுக்கு, கல்லூரிக்கு அருகிலுள்ள பாடசாலை மாணவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். கவிஞர் நா.சிவசிதம்பரம் எனும் நாடக அனுபவம் பெற்ற கோண்டாவில் இந்து மகாவித்தியாலய ஆசிரியரும், நாடகத்துறையில் கற்பிக்கும் இரு ஆசிரியர்களும் நடுவர்களாக வீற்றிருந்தனர். செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்திலிருந்து பக்கவாத்திய இசை வழங்க அ.கேதீஸ், க.சத்தியசீலன் போன்றோரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் அனைவரும் வேடுடை அணிந்து, ஒப்பனையோடு பொருத்தமான காட்சிப் பொருள், கைப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி தமது நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்தனர். கல்லூரியில் கிடைத்த சிறிய வளங்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, தமது உத்திகளைப் பயன்படுத்திப் பெரும் சாதனங்கள் புரிந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் விரவாக சுறுசுறுப்பாக இயங்கினர். சிறுவர் நாடகத்திற்குப் பொருத்தமான பார்வையாளர்களும் இருந்தமையால் நாடகங்கள் மிகவும் கலகலப்பாக இருந்தன. ஒவ்வொரு துறையினரும் மேடையை விட்டு இறங்கி வரும்போது ஒருபெரிய காரியமொன்றை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துவிட்டோம் எனும் திருப்தியும் பெருமிதமும் கொண்டிருந்த மையை அவதானிக்க முடிந்தது. 1.00 மணி அளவில் போட்டிகள் முடிவுற்றன.

2.00 மணியளவில் பரிசளிப்பு விழா ஆரம்பமானது. “எந்த நாடகம் முதலாவது, எந்தத் துறையினர் நல்லாச் செய்தார்கள், யார் சிறந்த நடிகர்” என்ற எதிர்பார்ப்புக்களுடன் முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் காத்திருந்தனர். முடிவுகள் வெளியாகின. ஆம்! இசைத்துறை முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் பங்கு பற்றிய “இனி எல்லாம் சரி எனும் சிறுவர் நாடகம் சிறுவர் நாடகப் பண்புகளை அதிகமாகக் கொண்டு உயர் புள்ளிகளைப் பெற்று முதலாமிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. நடனத் துறையினரின் கண்மணிக் குட்டியர் இரண்டாம் இடத்தையும் ஆங்கிலத்துறையினரின் ‘முயலார் முயல்கிறார்’ நாடகம் முன்றாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. ஒவ்வொரு நாடகக் குழுவிலிருந்தும் ஒருவர் சிறந்த நடிகர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அந்த எட்டு சிறந்த நடிகர்களிலும் முயலார் முயல்கிறார் நாடகத்தில் நரியாராக நடித்த, ஆங்கிலத்துறைச் சேர்ந்த லாவண்யா அதிசிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

பரிசளிப்பு வைபவத்தில் சிறப்புவிருந்தினர் பேராசிரியர் சிவநாதன் தனது சிறப்புரையில் “நாடகம் என்பது கூட்டு முயற்சி. எல்லாருமே மிகவும் கல்லரப்பட்டு, பாடுபட்டு, தம்மைத் தியாகம் செய்து நடித்திருக்கின்றனர். ஆகையாலே எல்லா நாடகக் குழுக்களுமே வெற்றி பெற்றுள்ளன. இதிலே முதலாவது, இரண்டாவது என்று தரம் பிரிப்பது பொருத்தமில்லாதது” என்று கூறினார்.

தகவல்

என்.மகாதிலகலட்சுமி
தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

பொருளற் கிறுக்கல்

கதைக்கரு: போரினை எதிர் கொள்ளலும் சமாதானத்தை எதிர் பார்த்தலும்

எழுத்துரு: பா.விஸ்வி, சங்கானை

ஏகம் அணைகம் ஓராள்
அரங்க ஆற்றுகைப்
போட்டியில் சிறந்த
நாடகமாகத் தொரிவு
செய்யப்படு பரிசு வீற்று
நாடகம்

-திரையகல் சந்தோசமான இசை மேடையை
அலங்கிக்கும். இந்த இசை ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்
போது மேடையின் பின்னால் உரத்த குரலில் ஒருவர்
கதைப்பார் -

குரல்: - என்னை எதிர் பாக்காதேங்கோ
சில வேளைதான் வருவேன்.

எதிர் பாத்தால் வரமாட்டன்
ஆணால் வந்தால் போகமாட்டன்
தயவு செய்து
என்னை எதிர் பாக்காதேங்கோ
எதிர் பாக்கிறது நடக்காது.

-இந்தக் குரல் பேசி முடிக்க இசையானது மெல்ல
மெல்ல அதிகமாகும். இந்த நேரம் மேடைக்கு ஒருவர்
பிரவேசிப்பார். இவர் தனியாக வராமல் பெரிய நிலைக்
கண்ணாடியினைத் தள்ளிவருவது போல பாவனை
செய்து கொண்டு வருவார். இவர் ஒரு கையில் பெரிய
வாளியும் மறுகையில் பெரிய பறையும் கொண்டு
வருவார். இவருடைய பெளதீகத் தோற்றம் பார்ப்பவர்
களைச் சிரிக்கத் தூண்டும் விதத்தில் ஒரு கோமாளித்
தண்மை கொண்டதாக இருக்கும். பின்னர் இவர் மத்திய
மேடைக்கு வந்து பார்வையாளர்களைப் பார்த்து
உரத்துச் சிரிப்பார். இது நடிப்பவரைப் பார்த்து
பார்வையாளர்கள் சிரிக்கும் வரை தொடரலாம். பின்னர்
சிரித்துக் கொண்டிருந்தவர் திடீரென மேடையின் வலது
பக்க முன்பக்க மூலையாகச் சென்று எதையோ
தேடுவதை அல்லது எதிர்பாப்பதை போல பாவனை
செய்வார். பின்னர் தான் தேடிய விடயம் கைகூடவில்லை
என்ற நினைப்போடு மீண்டும் மத்திய மேடைக்குச்
சென்று பார்வையாளர்களைப் பார்க்கிறார். மீண்டும்
எதையோ எதிர் பார்ப்பது போல பாவனை செய்கிறார்.
பின்னர் சோகமான இசை ஒலிக்க முதல் பார்த்த திசையை
நோக்கி ஓடி வருவார். பின்னர் அந்தத் திசையை நோக்கி
அவர் கதைப்பார்.

நபர்: - வரும் வரும் எண்டினம் வரேல்ல.
குரியன் எண்டால்
நிச்சயமா வந்திருக்கும்.
இது குழ்வினை எண்ட படியாலதான்
இப்பிடி ஏமாத்துது
வரும்.... எண்டைக்கோ ஒரு நாள்
எண்ட்ட வரும்.
அதுவர பொறுத்திருப்பன்
பொறுமை காப்பன்.

-இதனைச் சொல்லி முடித்துமாம் சோகமான இசை
மெல்ல ஓய்ந்து போகும். அவர் தான் வைத்திருக்கும்
வாளியினை மேடையின் பின் இடது பகுதியில்

வைத்துவிட்டு பறையை எடுத்து அடிப்பார். பறை
அடி மெதுமெதுவாக தொடங்கி உச்சக் கட்டத்தை
அடையும். பின்னர் அவர் அழுது கொண்டு வசனம்
பேசுவார். (பறையைத் தொட்டுச் சொல்வார்.)

நபர்: - இதை அடிச்சால்தான் என்ற
கவலையள தீாக்கலாம்.

- பின்னர் இதனை அடித்து முடிய பறையினை
வைத்துவிட்டு வாளியை எடுத்து கண்ணாடி இருக்கும்
மத்திய பகுதிக்குச் சென்று கண்ணாடியில் தனது
உடலைப் பார்ப்பது போல பாவனை செய்வார். பின்னர்
வாளிக்குள் துணியினைத் தோய்த்து கண்ணாடியினை
துடைப்பது போல பாவனை செய்வார். பின்னர்
கண்ணாடியினை பார்த்து நபர் கதைப்பார்.-

நபர்: - நான் எத்தினை நாளைக்கு உன்ன துடைச்சுத்
துடைச்சுப் புதிசாக்கிறது.
அது வந்தால் உன்னைக் காட்டுவன்
பிறகு. அது உன்னைப் பார்க்க
நீ அதைப் பார்க்க
நான் அதையும் உன்னையும் பார்க்க
பிறகு பிரச்சனையே இல்லை.
நாங்களும் சந்தோசமா இருக்கலாம்.

அவயனும் சந்தோசமா இருக்கலாம்.

பிறகு சண்டையேன் இல்லை - ஆனால்
என்ன செய்யிறது
அவர்கள் இழுத்தடிச்சால்
அதுவும் இழுபட்டுத்தானே வரும்
இம்... பாப்பம்.....

- இவ்வாறு கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது வீரமான இசை ஒன்று ஓலிக்கும். பின்னர் மீண்டும் கண்ணாடியைத் துடைப்பது போல பாவனை செய்வார். இரண்டு மூன்று முறை கண்ணாடியைத் துடைப்பார். நிடமிருந்து கண்ணாடி உடைந்து கீழே விழும். (இதற்கு கண்ணாடி உடைவது போல இசை அமைய வேண்டும்) இதனைக் கேட்டு நாலா திசையும் திக்குத் தெரியாமல் ஒடுவார். பின்னர் மேடையின் மத்திய பகுதியில் ஒருவர் அடிப்பது போல பாவனை செய்வார். பின்னர் -

நபர்:- என்னை ஒண்டும் செய்யாதேங்கோ
நான் இல்லை. நான் இல்லை.
நான் அது வரவேணும் எண்டுதான்
விரும்பினான். ஆனா
வேற ஒண்டும் செய்யேல்லை.
என்னை ஒண்டும் செய்யாதேங்கோ
ஜோ அடிக்காதேங்கோ.
என் விடுங்கோ என் விடுங்கோ

- இதனைச் சொல்லி முடித்ததும் பறையை எடுத்து அடிப்பார். மெதுவாக தொடங்கி உச்சக் கட்டத்தை அடைந்து மீண்டும் மெதுவாகும். பின்னர் சோகமான இசை ஓலிக்க உடைந்த கண்ணாடிகளை கொண்டு வந்து வாளிக்குள் பொறுக்கிப் போட்டுக் கொண்டு வலது பக்க பின் மூலையால் மேடையை விட்டு வெளியேறுவார். பின்னர் இந்த நபரை கைது செய்து கொண்டு வருவதான் உணர்வுடன். மேடையின் மத்திய பகுதியால் வந்து நிற்பார். விசாரணைக் கூண்டில் நிற்பது போல நிற்பார். இந்த இடத்தில் இசையானது வழக்கு விசாரணையினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைதல் வேண்டும். பின்னர். அந்த நபர் கதைப்பார்.

(கையைப் பினைத்திருக்கும் துணியைக் காட்டி -)

நபர்:- இந்தத் துணியாலதான் கண்ணாடிய துடைக்கிறனான்.
20 வருஷமா ஒரு கீறலும் இல்லாமல் துடைச்சனான்.
இப்ப மட்டும். இந்தத் துணியால துடைக்க எப்பிடி கண்ணாடி உடையும். நான் அப்பவும் சொன்னனான் சூரியன் எண்டால் நிச்சயமா வந்திருக்கும் இது குழ்வினை எண்ட படியாலதான் வரேல்லை எண்டு அப்பவும் சொன்னனான்.

அது உண்மையாப் போக்கு

-இதனைச் சொன்னதும் வக்கீலைப் பார்த்துக்கொண்டு நிக்கிறார். பின்னர் வியப்புடன் கூறுதல் -
நபர்:- முடிவெடுத்திட்டியள்
நான் மாட்டன் எண்டு சொன்னால் விடவே போறியள்.

-பிறகும் வக்கீலைப் பார்த்துவிட்டு.-

நபர்:- என்னயா என்ற விருப்பமோ... ஜம்யா.....

நான் விரும்பினதுக்குத்தானே இந்தப் பாடு

-அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறார். மீண்டும் ஒம் அந்த கண்ணாடி உடையாமல் இருக்க வேணுமென்டு நினைச்சனான் ஆனால். உடைச்சிட்டினம்.

-பிறகும் வக்கீலைப் பார்த்து

ஜயா இனி கண்ணாடி உடைஞ்சதை

ஆராயிற்துக்கு ஒரு குழு

உடைஞ்சு கண்ணாடியை பொறுக்குறுதுக்கு

இன்னொரு குழு

இது இரண்டையும் அவதானிக்கிறதுக்கு ஒரு

குழு

எல்லாத்தையும் ஆராஞ்சு கொண்டு போனால்

ஒரு குழுவும் இல்லை.

-பார்வையாளர்களைப் பார்த்து -

இனி அவை....

போவார் வருவார் (சிரித்தல்)

வருவார் போவார் (சிரித்தல்)

இம் அவையும் பாவம்

ஆனால். ஒண்டு மட்டும் தெளிவாக்

சொன்னவை

கண்ணாடியின்ற இயல்பு உடையிறதாம்.

கன் இடங்களில் கண்ணாடியள்

உடைஞ்சிருக்கு.

நீங்கள் தான் கவனமா இருக்க வேணும்

எண்டினம்.

- மீண்டும் பார்வையாளர்களைப் பார்த்து -

20 வருஷமா துடைச்சி வச்சிருந்த

கண்ணாடிய உடைய விடலாமே

- உரத்துக் கத்துகிறார் -

விடப்படாது விடப்படாது

உடைய விடப்படாது

-பின்னர் கவலையுடன் -

ஆனால். உடைஞ்சு போக்கதே!!

-இதனைச் சொன்னதும் காவலாளிகள் அழைத்துச் செல்வது போலவும் அவர்களை இவர் தள்ளிவிட்டு. தனியாக போவது போல் மேடையைவிட்டு வெளியேறுவார்.-

-முற்றும் -

நாற்றுமேடை

- இளம் நாடகப் பஸ்ப்பாளிகளுக்கான களம்

இளம் நாடகப் படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக 'நாற்றுமேடை' என்ற பகுதியை 'கூத்தரங்கம்' அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இதில் புதிய நாடகப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் இடம்பெறும். இப்பகுதிக்கு சுய ஆக்கப்படைப்புக்களை படைப்பாளிகள் அனுப்பி வைக்கலாம். குறிப்பாக, ஈழத்து தமிழ் அரங்கில் நிலவுகின்ற நாடகாசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக புதிய இளம் நாடக எழுத்தாளர்கள் உருவாக்கக்கூடுமாக 'நாற்றுமேடை' களம் அமையுமென்று நம்புகிறோம்.

நாடக உலகில் கிள்ளுவாரு கதாநாயகி

அரங்க வரலாற்றில் மறைந்து
கிடப்பவர்கள் - 8

மகா

பாரம்பரிய இசை நாடகக் கலையில் தன்னைக் கதாநாயகி யாக வெளிப்படுத்திப் பிரபலமாக அடைந்தவர் வடிவேலு செல்வர்ட் ஸ்மீ. “செல்வம்” என்று அழைக்கப்படும் இவர் இசை நாடகங்களில் கதாநாயகியாக நடித்துள்ளார். ‘அரிச்சந்திரா’வில் மட்டும் 26 கதா நாயகர்களுடன் நடித்த ஒரேயொரு கதாநாயகி என்ற பெருமையைப் பெற்றவர். எமது கூத்தரங்கத்தின் 18வது அளிக்கையில் அவரைப் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவரைப் போலவே சமூக நாடகங்களில் கதாநாயகியாக விளங்குபவர் வல்லிசாபதி. புத்தார் ஆவரங்கால் கிழக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த சபாபதி புத்தாரிலேயே நாடகப்பணியையும் தொடங்கினார். 13.12.1941 அன்று பிறந்த இவர் பதினெட்டாண்து வயதிலே அச்சுவேலி மகாவித்தியாலயத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது “ஓளவையார்” என்ற நாடகம் மூலம் ஒரு நடிகனாக அறிமுகமானார்.

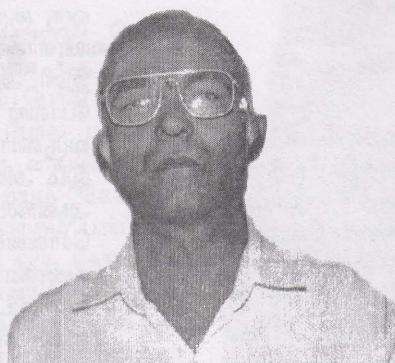
எட்டாம் வகுப்பு மட்டுமே கல்வி கற்ற சபாபதி, தான் பிறந்த ஊரில் முதன் முதலாக நடித்த நாடகம் “ஏழையின் காதல்” என்னும் சரித்திர நாடகம். இந் நாடகம் மூலம் சிறந்த பெண் நடிகராகவும் ஆனார். இவர் “ஏகலைவன்” என்றொரு நாடகத்தில் மட்டுமே ஆண்பாத்திரம் ஏற்றுச் செய்திருக்கின்றார். அதன் ஏனைய அனைத்து ஆற்றுக்ககளும் இவரைப் பெண் ணாகவே உருவகித்து விட்டன.

இவர் நடித்த நாடகங்களிலே, சமூக நாடகங்களே அதிகமானவை.

ஆவரங்கால் சர்வோதய சன சமூக நிலையம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் புத்தார் நாடக மன்றம் மூலம் இவர் நடித்த “தெய்வமலர்” நாடகம் முதற்பரிசு பெற்றது. சிறந்த நடிகர், நடிகைக்

கான பரிசில் கஞம் இவரது குழுவினர்களுக்கே வழங்கப்பட்டன. சிறந்த நடிகைக்கான பரிசு சபாபதிக்கே கிடைக்கப்பெற்றது.

திருமணம் செய்து கொண்டின்பு மனைவியின் ஊரான கோண்டாவிலில் வசிக்கத் தொடங்கிய இவர், அங்கும் தன் கலைச்

செயற்பாடுகளை முன் ணெடுத்தார். புத்தாரில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் இங்கேயும் மேடையேற்றப்பட்டன.

இவர் நடித்த சரித்திர நாடகங்களாவன ஏழையின் காதல், காசியப்பன், அலாவதீன், தாயகம் போன்றன. இவர் நடித்த சமூக சரித்திர நாடகங்களில் சமதி பீ.ஏ, சமந்தவான், காசியப்பன், மீண்டுறவு, தெய்வமலர், தூய உள்ளம் போன்றன இவரைப் பிரபலமாக்கும் இவரே ஒப்பனை செய்து விடுவார்.

தற்போது, இவருக்கு 66 வயது ஆன போதும், தான் பெண் வேடமட்டு நடித்த ஒரு படத்தைச் சுவரில் மாட்டித் தொங்கவிட்டுப் பார்த்துப் பார்த்து மிகுந்த பெருமையும் பூரிப்பும் கொள்கின்றார்.

தமது நடிப்புத் திறமையும் ஆற்றல்களையும் “ஆரியகுளம் நடேசன்” என்பவர் மூலமே பெற்றுக் கொண்டேன் என்று கூறும் இவர் ஏழையின் காதல், சமந்தவள் போன்ற நாடகங்களை ஆரியகுளம் நடேஷனின் நெறியாள்கையிலேயே முதன் முதல் நடித்திருக்கின்றார். அவரிடம் பெற்ற இந்த அனுபவமே ஏனைய நாடகங்களில் நடிப்பதற்கு கை கொடுத்தது என்கிறார் சபாபதி.

இவர் தனது சகாக்கஞ்டன் இணைந்து கோயில் திருவிழாக்களுக்கும், நிதித் தேவைகளுக்காகவும், நாடகப் போட்டிகளுக்கும், பொழுது போக்கிற்காகவும் நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

இவர் நாடகத்துறையில் பெண்ணாகப் பிரவேசித்து, அக்கால இளைஞர் களின் மனதில் அழியாத இடம் பெற்றிருந்தாலும் இலை மறை காயாக இருந்த இவரைக் கலை உலகில் அனைவரும் அறிந்திருக்க நியாய மில்லை.

இவர் நடிப்பில் மட்டுமன்றி, சிறந்த ஒப்பனைக் கலைஞராகவும் திகழி ந் துள் ளார். எல் லா நாடகங்களிலும் தனக்குத்தானே ஒப்பனை செய்து கொள்வார். இவரது ஒப்பனை பாத்திர வெளிப்பாட்டிற்கு, மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்து, மேலும் கவர்ந்து கொள்ளும். இவரது ஒப்பனையை ஏனைய நடிகர்களுக்கும் விரும்பிய தால், அவர்களுக்கும் இவரே ஒப்பனை செய்து விடுவார்.

தற்போது, இவருக்கு 66 வயது ஆன போதும், தான் பெண் வேடமட்டு நடித்த ஒரு படத்தைச் சுவரில் மாட்டித் தொங்கவிட்டுப் பார்த்துப் பார்த்து மிகுந்த பெருமையும் பூரிப்பும் கொள்கின்றார்.

கிராமங்களில் வாழும் சிந்து நடைக் கூத்து

“சிந்து நடைக் கூத்து” இதன் பெயரிலேயே அதன் ஆற்று கைத் தன்மை,

திரு. வி. வீஜயபாஸ்கர்
அளவெட்டி மேற்கு
அளவெட்டி

வடிவம், பண்பு என்ற வகையில் இக்கலைவடி வத்தின் இயல்பு தெளிவாகின்றது. தெம்மாங்கு மெட்டுக்களில் அமைந்து, ஆனால் தனித்துமவ மான பாணியினைக் கொண்ட சிந்துக்கள், கேட்போரை எளிதில் வசீகரிக்கக் கூடிய சந்தபோக்கை கொண்டவையாகவும், சங்கீதஞானம் இல்லாத பாமர மக்களாலும் இயல்பாகவே பயின்று பாடக் கூடியவையாகவும், அவற்றிற்கு பின்னணியாக கேட்போரை லயிக்கவைத்து உருவேற்றி ரசிக்கவைக்கும் உடுக்கை சல்லாரி போன்ற எளிமையான தாளவாத்தியங்களுடன் பிற்காலத்தில் ஆர்மோனிய மும் இணைந்து கொள்ள பாடலின் இசைக்கேற்ப இலாவகமான உடலை அதிகம் வருத்திக் கொள் ளாதபடியான நளினமான நடையுடன் ஆடப்படுவது சிந்து நடைக் கூத்தாகும்.

இன்று சிந்து நடைக் கூத்தினாடாக பல கதைகள், சரிதங்கள் ஆடப்பட்டாலும் காத்தவராயர் கதையே சிந்துநடைக் கூத்தின் மூலவேராகும். கிராமிய மக்களின் இல்ல தேவதைகளாகவும் காவல் காத்தவராயர் பிரதானமாக வழிபடபடுகிறார். பேச்சி, பிடாரி, நாககள்னி, ஏழுகன்னி, நாச்சிமார், முத்துமாரி என்ற வரிசையில் பல பெண்தெய்வங்களும் எல்லர், இருளர், இளந்தாரி, அண்ணமார், கறுப்பர், காத்தார் என்ற பல ஆண்தெய்வங்களையும் முழுமையான நம்பிக்கையோடு கிராமிய மக்கள் வழிபாடு செய்தனர். கிராமிய கதை வடிவங்களிலிருந்து வேறுபாடற்றவகையில் சிந்துநடைக் கூத்தும் இவ்வாறான கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலிருந்து அவற்றுடன் இணைந்து வளர்ச்சி பெற்றது என்பது வெளிப்பட்டது.

நகர ஆக்கத்தினால் விருத்தி பெற்ற பிரதேசங்களில் சிந்து நடைக்கூத்து வழக்கொழிந்து கிராமங்களில் முடங்கி போவதற்கு இவ்வாறான கிராமிய தெய்வங்களின் வழிபாடு நகர்புறங்களில் கைவிடப்பட்டதும் ஒரு காரணமாகும். சமஸ்கிருத மந்திரங்களோ, வேத விதிகளோ இன்றி மக்கள் தாமாவே இயல்பானமுறையில் பூசித்த தெய்வங்களிலிருந்த பல கோவில்கள் காலபோக்கில் வேதவிதிப்படி அர்ச்சிக்கும் தெய்வங்களால் பதிலீடு செய்யப்பட்டன. இதற்கு பிராமணர்கள் பெரிதும் பங்களித்தனர் என்பது உண்மையாகும். இதற்கு ஆதாரங்களும் உண்டு. உதாரணமாக, வண்ணை நாச்சிமார் கோவில் இன்று காமாட்சி அம்பாள் ஆலயமாக மாறிவிட்டது. ஆனால், இம் மாற்றங்களுக்கு ஓரளவு தப்பித்தட்டி எஞ்சியிருப்பவை கிராமங்களில் ஆங்காங்கே உள்ள கோவில்களாகும்.

இப்படியாக நகர்புறங்களில் கிராமிய தெங்வங்களின் வழிபாடு அருகிப்போக அதனுடன் இணைந்தவகையில் சிந்துநடைக் கூத்துக்களும் கிராமங்களுக்குள் அடங்கிவிட்டன. எனவே, இதற்கு மேற்கத்தைய நாகரிகத்தின் வருகையும் காரணமாக குறிப்பிடுவர். எமது வழிபாட்டு தெய்வங்களில், மரபுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நேர்த்திக்காக மடைபரவியபோதும், குளிர்த்தி வைத்தபோதும் கொடுநோய்கள் ஊரில் பரவியபோதும் மழை வேண்டியும் சிந்துநடை கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டன. அதிலும் அதிகமாக இவை மாரியம்மன் ஆலயங்களிலேயே நடைபெற்றன.

அவ்வாறான விழாக்களிலே மாரியம்மன் தாலாட்டு, மாரியம்மன் கதைப்பாட்டு, காத்தார் விளையாட்டு என இவ்வாறான கூத்துக்கள் அடியவர்களால் கதைகளாக பாடப்பட்டன. கால ஒட்டத்தில் அவை மேடைக்கு ஏறின.

கடிகாரத்தின் கட்டளைக்கேற்ப ஒடும் நகர வாழ்க்கை முழு இரவும் ஆடும் சிந்துநடைக் கூத்துக்களை ஆற அமர இருந்து ரசிப்பதற்கு இடம் தருவதில்லை.

பார்வையாளர்கள் பாடிடன் வருவதும், புழக்கொடியல், கச்சான் என பல தீளிக்களுடன் அளவளாவி தமது தனிச் சுமைகளை மறந்து கூத்துக்கு ஏற்ப தலையை அசைத்தும் தாளம் போட்டும் விடியும் வரை ஆசனங்கள் இன்றி தரையிலிருந்து ரசிக்கும் மனநிலையை நகரத்தில் காண்பதறிது.

கல்வி அறிவு பெற்றோர் வழிகாட்டல், மற்றும் புறநகர் குழலின் தாக்கம் போன்ற பலவற்றால் சிறுவயது முதலே சிந்து நடை கதாபாத்திரங்களின் மீதான நம்பிக்கை இழந்தனிலையில் நகரத்தில் வாழ்வோர் கதைச்சம்பவங்களையும், பாத்திரங்களையும் ஏற்க முடியாது அபத்தமாக கருதும் நிலைக்கு வருகின்றனர். அதேவேளை தெய்வப்பாத்திர மொன்று மேடையில் தோன்றுகையில் மனத்தாலும் கரத்தாலும் வணங்கும் கிராமிய மக்களும் உள்ளனர். இவ்வாறான நம்பிக்கையே இன்றும் சிந்து நடைக் கூத்துக்கள் கிராமங்களில் வாழுவதற்கு அடிப்படையாகும்.

சிந்துநடைக் கலை ஒருவருக்குரிய அங்கீகாரமும் கெளரவமும் ஊக்கமும் கிராமங்களில் இன்னும் உள்ளது. கூத்திலே சிறப்புற ஆடும் பாத்திரத்தை பட்டப் பெயராக கொண்ட அந்த கலைஞரை அழைப்பது இன்றும் வழக்கமாக உள்ளது. உதாரணமாக தேவடியாள், இளையதம்பி, மூதா செல்லத்தம்பி, மாமா கணேச கோவலன் தம்பன்.

இங்கு பெரும்பாலும் கலைஞர்கள் வருமானத்தை பிரதான இலக்காக கொள்வதில்லை என்பது அவதானிக்க கூடியது. பெண் பாத்திரத்திற்கு ஆடும் கலைஞர் கள் தமது தலைமுடியை கூட நீளவளர்த்து வைத்திருப்பது அவர்களது ஈடுபாட்டை காட்டுகிறது.

முழு இரவுக்கும் சில சமயத்தில் பல இரவுகளுக்கும் கூத்துக்கள் தொடர்வதால் பாத்திரங்கள் கலைஞர்கள் பக்கவாத்தியம் என்பன அதற்கு அமைவாக இயைபுபெற்றன. ஒரு பாத்திரமே பல கலைஞர்கள் நடிக்கக் கூடியதாக பகிரப்பட்டது. பாலகாத்தான், முற்காத்தான், ஆதிக்காத்தான், பிற்காத்தான், கழுமரக் காத்தான் எனவும் முன்மாரி, இடைமாரி, பின்மாரி எனவும் பல கலைஞர்கள் இணைந்து கூத்தினை ஆடுவதை காணலாம். இது

நடிகரின் ஆயாசத்தை தவிர்த்து பார்ப்பவரிடையே யும் ஒரு மாறுதலுடான் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

பெரும்பாலான வேளைகளில் சிந்துநடைக் கூத்துக்கள் உள்ளூர் கலைஞர்களின் கூட்டிலே உருவாகின. தமக்கு அறிமுகமாகியவர்கள் கூத்தில் பாத்திரங்களாக காணப்பது ஊர்மக்களுக்கும் உணர்வூட்டியது.

சிந்து நடைப்பாடல்களின் மொழிநடை எனிமையான தாகவும் இலகுவில் பயிலக்கூடியதாகவும் தேவைக்கு ஏற்ப நீடியும் குறைத்தும், தமது ஆக்கத்தை புகுத்தியும் பாடக்கூடியதாக உள்ளது. இதனை கூத்தின் காப்புத் தொடக்கம் மங்களம் பாடும் வரை கலைஞர்கள் தமக்கு இயைந்தவகையில் பயன்படுத்தி கொள்வதையும் அதனாடாக தமது தனிப்பட்ட திறனை வெளிப்படுத்தி காட்டும் தன்மையையும் காணலாம்.

ஒரு சிந்துநடைக் கூத்தின் அரங்கேற்றம் என்பது ஒருநாள் நிகழ்வல்ல. வயதிலும் கூத்து அனுபவத்திலும் முத்த அண்ணாவி ஒருவரை குருவாக கொண்டு உள்முற்றத்தில் பல நாட்களாக நடக்கும் பயிற்சிகள் கூத்தினை பழுபுபவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அதனை பார்ப்பதற்காக குழுமியிருக்கும் சிறுவர் சிறுமியர் மனதிலும் இயல்பாகவே பதிந்து விடும். கூடிவேலை செய்யும் போதும், பொழுது போக்கிலும் விளையாட்டுக்களிலும் கூட சிந்துநடைப்பாடல்கள் சிறுவர்களின் வாய்களில் வருவதை காணலாம்.

காத்தவராயன் சவாமியாக உருக்கொண்டு ஆட அருள்வாக்கும் பின்யோட்டலும் செய்பவராக ஆடும் ஒருவரை உருவேற்றும் பொருட்டு உடுக்கடித்து பூசாரிமார்களால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் பின்னர் பலர் கூடியிருந்து கேட்க ஒருவரே உடுக்கடித்து கதையின் பாத்திரமாக அபிநியித்து ஒரு நிலையில் கதாகாலட்சேபமாக நிகழ்த்தப்பட்டு கால ஓட்டத்தில் கோயில் வெளிகளில் மேடையமைத்து வேடபிட்டு நடிகர்களால் ஆடப்பட்டு வந்த இக் கூத்து வடிவம் பெற்றுக் கொண்ட பிரபஸ்யம் காரணமாக சிந்துநடையில் கந்தன் கருணை ஏகலைவன், அர்சனன் தபச, களத்தில் காத்தான் போன்ற பல புதிய ஆக்கங்கள் எழுந்தன.

சிந்து நடைக்கூத்துக்கள் ஈழத்தேசத்தின் பல பாகங்களிலும் ஆடப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம், மூல்லைத்தீவு, மன்னார், மட்டக்களப்பு போன்ற பகுதிகளில் இவை இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. பெரும்பாலான இடங்களில் இச்சிந்துநடைக் கூத்துக்களின் நாடகப் பிரதிகளை இன்று இவ்விடங்களில் பெறுவது கடினம். அவை அண்ணாவிமாருக்கு மன்னமாக இருப்பதனால் அவற்றை பிரதிபண்ணிப்பேண வேண்டிய பொறுப்புள்ளது.

1986 இல் கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் அவர்கள் சில பிரதிகளை தொகுத்து காத்தவராயன் நாடகம் என வெளியீடு செய்திருந்தார். அவருடைய பணிகளின் மூலம் சிந்துநடைக் கூத்துக்கள் சற்று மீள் வலுப்பெற்றன. இன்று பெரும்பாலான பகுதிகளில் சிந்துநடை கூத்தினை பயில்வோருக்கு இந்நாடக நூல் உறுதுணையாகவுள்ளது.

இன்று சிந்துநடைக் கூத்தை பயில விரும்புவோருக்கும் கலப்பின்றி முறையாக கற்பிக்க கூடிய அண்ணாவிகள் கிடைப்பதற்கு கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் அவர்களின் நூலாகக்கத்திற்கு பிரதிகளை

வழங்கிய அண்ணாவிகளில்

சி.கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் - மாதனை

க.ஆறுமுகம் அண்ணாவியார் - பழை

வ.செல்வர் அண்ணாவியார் - சாவகச்சேரி

மு.கிருஷ்ணபிள்ளை அண்ணாவியார் - அல்வாய்

த.நாகராசா அண்ணாவியார் - அம் பலவன் பொக்கனை

என்போர் பிரதானமானவர்கள். இவர்களில் பலர் இன்றில்லை. எனினும் இவர்களின் வழித்தோன்றி களாய் ஆங்காங்கே சிந்துடைக்கூத்தின் கலைஞர் கள் உருவாகியுள்ளனர். கலாபூஷணம் மாவை க.சிதம்பரநாதன், திரு கண்சேகர், புலோலி கண்ணதாசக்குருக்கள், கைதடி க. மோகனதாஸ், ஐ.சோமசுந்தரம், கலைச்சுடர் பொ.அருந்தவநாதன், திரு.நா.விமலநாதன், திரு.விவேகாந்தன் வடமராட்சி, கலைச்சுடர் வேணுகோபாலன் நீர்வேலி, வட்டுக்கோட்டை திரு.மனோகரன் என இன்றும் சில கலைஞர்கள் சிந்துநடைக்கு பங்காற்றி வருகின்றனர்.

அவ்வாறே யாழ் - நாட்டார் வழக்கியற்கழகம், பாரம்பரிய கலை மேம்பாட்டுக்கழகம், அல்வாய் மனோகர கான சபா, வளர்மதி நாடக மன்றம் கைதடி என பல நாடக மன்றங்களும் சிந்துநடை கூத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்கேற்றிவருகின்றன.

சிந்து நடைக்கூத்துக்கள் அழிந்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கில் பாடசாலைகளுக்கான தமிழ்தின போட்டிகளில் பாரம்பரிய கூத்துக்களுடன் சிந்து நடைக்கூத்தும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், கல்வித்துறையின் விழிப்புணர்ச்சியின்மை அக்கறையீனம் என்பவற்றால் மாணவர்களுக்கு இக்ககலை வடிவம் சென்று சேருமா என்பது கேள்விக்குறியாய் உள்ளது.

விரதமிருந்து, வேள்விசெய்து, மடைபரவி, கும்பம் வைத்து கலைஞர்கள் அனைவரும் கோவிலில் சென்று உடுக்கடித்து காப்புக்கடி ஆலய வளாகத் தில் மேடையில் சேர்ந்து காப்புப்பாடி ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அப்பாத்திரத்தின் நிஜமாகவே உரு வேறி ஆடிவந்த கூத்து மரபானது இன்று இவ்வாறான போட்டிகளில் இருபது நிமிடங்களுக்கு சுருக்கி, உணர்வின்றி சமர்பிக்கப்படுவதாகவும், கூத்து வாசனையேயற்றவர்களை கொண்டு மதிப்பிடப்படுவதையும் அதனால் சிலர் வேதனைப் படுவதும் அறியமுடிகிறது.

ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கான சிறவர் அரங்கக் களப்பயிற்சி

வருடாந்தம் செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் நடத்தி வரும், ஆரம்பப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கான சிறுவர் அரங்கக் களப்பயிற்சி இவ்வருடமும் யாழ்ப்பாணம் வலயத்திற்குப்பட்ட ஆரம்பப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தப்பட்டது.

இக் களப்பயிற்சிக்கு பிரதம வளாளராக குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் ஆசிரியர் கலந்துகொண்டார். 19 - 22.04.2007 திகதி வரை யாழ் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற களப்பயிற்சியில் 69 ஆசிரியர்கள் பங்குபற்றினார்கள்.

ஆசிரியர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான இலகுவான தொடர்பாடல் ஊடான மகிழ்வான கற்றல் கற்பித்தலுக் கேற்ற வகையில் பாடவிதானங்கள் அமைக்கப்பட்டு பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன.

அண்மைக் காலங்களில் இச் சிந்துநடைக் கூத்துக்களில் பெண்களும் இணைந்து கொண்டுள்ளனர். இது இக் கூத்துக்களில் ஆர்வம் கொண்ட பழைய வாதிகளால் அதிகம் வரவேற்கப்படா விடினும், சில முரண்பாடுகள் தோன்றினும் கால ஒட்டத்தினால் வந்த மாற்றமாக அமைகிறது.

மேற்குலக அரசுகளின் காலனித்துவ ஆட்சிக்குட்பட்டு பலநூற்றாண்டுகளாய் இருந்தவகையால் ஈழநாட்டினுடைய பாரம்பரிய கலைகள் தாக்கங்களுக்குப்பட்டன. தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், கல்வி கலாச்சாரம், கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்கள், பொருளாதார காரணிகள் போன்ற பல விடயங்களில் மேற்குலகினை பின்பற்றும் நிலைக்கு எம்மவர் இட்டுச் செல்லப்பட்டனர். அந்நிய விடயங்களை உயர்மதிப்பாக கருதும் போக்கு உருவாகியது.

மின்சார இலத்திரனியல் தொழில் நுட்ப விருத்தியால் அறிமுகமாகிய வாணொலி, சினிமா, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றின் தாக்கம் மக்களின் பொழுதுபோக்கு மகிழ் வூட்டல் நிகழ் வுகளின் தன்மை, வகை எனவற்றில் பாரிய மாற்றத்தை கொண்டுவெந்தன. இது கிராமப்புறங்களினுடன் ஒப்பிடும் போது நகரங்களில் பெருமளில் ஏற்பட்டது. இவை ஒருவகையில் கூத்துக்களுக்கு போட்டியாகவே அமைந்தன. ஒரே கதையை சொல்லும் ஒரேவகை இசை, அசைவுகளை சிந்துநடைக் கூத்துக்களில் மீண்டும் மீண்டும் மக்கள் பார்த்து ரசித்து வந்தனர்.

இந் நிலையில் புதுமைவிரும்புதல் என்னும் ஊக்கத்தை அதிகம் திருப்தி செய்யத்தக்க நவீன ஊடகங்கள் கூத்துக்களின் பால் மக்களின் நாட்டத்தை வெகுவாக குறைத்தன என்பது உண்மையே.

இங்கு நாம் கண்ட கருத்துக்கள் சிந்து நடைக் கூத்துக்கள் என்ற தனி நோக்கில் மட்டுமேன்றி ஒட்டுமொத்தமான பாரம்பரிய கலையாற்றுகையிற்கும் பெருமளில் பொருந்துவனவாகவே அமைகின்றன.

இவ்வாறான அந்நிய காரணிகளின் கரங்களால் அணைக்கப்படுவதற்கு தானாகவே விரும்பி இயைந்து கொடுக்கும் நகர்ப்புறங்களிலும் பார்க்க சற்று விலகி நிற்க முற்படும் கிராமங்களில் தற்பொழுதும் அவற்றிற்குரிய தனிப்பண்புகள் ஓரளவிற்கேனும் தப்பிப்பிழைத்திருக்கின்றன. அந்த வகையில் சிந்துநடைக் கூத்துக்கள் கிராமங்களிலேயே உயிர்வாழ்கின்றன.

கூத்துரங்கம்

KOOTHUARANGAM

தனியாள் அரங்கு

இலஸ்டைபிள் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற போர் நெருக்கீட்டுச் சூழலில் அரங்க நடவடிக்கைகள் சாத்தியமற்றவை களாகவே போகின்றன. அரங்க ஒரு கூட்டு முயற்சி, மனிதர்கள் ஒன்றிணைவதால் சாத்தியமாவது. மனங்கள் இணைகின்ற போது பிரக்கின்ற சக்தியில் உயிர்வாழ்வது. இதற்கு மனிதர்கள் ஒன்றுகூடுவதற்கான புரச்சுழல் மிக முக்கியமானது. அது சாத்தியமற்றுப் போகின்ற சூழலில் அரங்க உயிர்ப்பிழந்து போவதா? என்ற கேள்வி உண்டு. அவ்வாறா எதொரு சூழலை வெல்வதற்குரிய சக்தியை அரங்க கொண்டுள்ளதா? என்ற கேள்வியும் உண்டு.

அரங்க வரலாற்றில் நாடகம் அவ்வப்போது இரண்ட காலங்களைச் சந்தித்து மீண்டும் தூணிர்த்து வந்திருக்கிறது. 'ஜோராப்பாவில் மத்தியகாலத்தில் திருச்சபை தன் வலிய கால்களால் நாடகத்தை நீசித்து வைத்திருக்க அதன் விரல் இடுக்குகளுக்கால் மீண்டும் முனைவிட்டு வந்தது' என்ற குந்தது நாடகக் கலையின் உயிரை எப்போதும் பறித்துவிட முடியாது என்ற உண்மையை எமக்குத் துலக்கமாக்குகிறது.

இவ்வாறு நீசியுண்ட காலங்களில் நாடகக் கலையைக் காத்துவர்கள் யார்? என்ற கேள்வி உண்டு. நடிகர்கள் அல்லது ஆற்றுகையாளர்கள்தான் இக் கலையை காவிச் சென்று அங்காஸ்கே பொத்தி பொத்திப் பாதுகாத்தார்கள். அது ஓராள் அரங்க வடிவமாக யிரிந்தி நூக்கிறது. அரசபைகளில் மகிழ்விப்போராக, தெருவோரங்களில் நிகுப்ததுவோராக, பிருக்கள் அல்லது செல்வந்தோரின் கேளிக்கை நிகழ்வுகளில் மாயாஜாலம் செய்வோராக, பாடகர்களாகவென்று பல்வேறு காலங்கள் பூண்டு நாடகக் கலையைக் காத்து ஊடுகடத் தினார்கள், இயல்பு நிலை வந்தபோது உயிரில் இருந்து மீண்டும் தளிர்த்து கிளைவிட்டுப் பிரவியது.

இன்று நாழும் சூழல் தந்த நெருக்கீட்டில் தனியாள் அரங்க வடிவத்தை நாடிச் செல்ல வேண்டியவர்களாகிறோம். துழுவாக வாகனங்களில் சென்று நாடகம் போடமுடியாத நிலை, இதனால், ஒவிக்கருவிகள், இசைக்கருவிகள் இன்றி காட்சித் தட்டிகள், பொருட்கள் இன்றி இலகுவாக நாடகம் செய்யும் நிலைநோக்கிச் செல்கின்றோம். ஈருளிகளில் சென்று ஓரிந்த நாடகம் போடும் நிலையை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கின்றோம். காலம் ஒரு மாற்றத்தைத் தஞ்சிரது. புதிய அரங்க வடிவத் தையும் தஞ்சிரது. ஒரு சவாலை எதிர்கொள்வதற்கான உத்திகளாகி அந்த உத்திகளே எதிர்கொல்வதற்கான வடிவங்களாதும். அதுவே எமக்கான பலமாக இனிதே உரம் சேர்க்கும்.

- ஆசிரியர்

பதிவுகள்

சிவாஜி நாடக மன்றத்தாரின் மகத்தான தயாரிப்பு

“சுதியின் பரிசு”

இடம்: உயிலங்குளம்

காலம்: 26.4.59 ஞாயிற்றுக்கிழமை

நேரம்: 9.30 இரவு

- ← விற்கிறக்கும் வள்ளதமிழ் வசனம்
- ← கலைபுலகிடை கவின்காணும் சித்திரம்
- ← கற்பணையிலே ஒரு நிருப்புகளை
- ← ஒருத்திலே ஒரு புடச்
- ← உணர்ச்சி தழும்பும் நடப்பு
- ← பயங்கரமான போர்

கதை வசனம் பாடல்கள் & டைக்ஷன் பின்னனி வாத்தியம்

காலாவில்பூர்

யாழ்நகர்

நா. செல்வத்துரை,

மித்திரன் சௌகாதர்,

இரச மேடுயோ புழு K. குழந்தைவேஹு,

ஸ்ரேச் மனேஜர்: K. தாசதாசன்,

நடனி: M. P. சுகுமாரன்.

கிள்கெற விபரம்: ரூ. 2. 1. சூரவர்களுக்கு சதம் 50.

ஏழு அடுத்த வெளியீடு

“மன்றுடும் மனிதன்” சூதக நாடகம் 28-4-59

மன்னர் அச்சகம்

சிவாஜி நாடக மன்றத்தாரின் தயாரிப்பில் 1959 ம் ஆண்டு உயிலங்குளம் என்ற இடத்தில் இரவு 9.30 மணிக்கு “சதியின் பரிசு” என்ற நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

இந் நாடகத்திற்குரிய கதை வசனம் மற்றும் பாடல்கள் டைரக்டன் என்பவற்றை நவாலியூர் நா. செல்வத்துரை வழங்கியிருந்தார். பின்னனி வாத்தியத்தினை யாழ்நகர் மித்திரன் சௌகாதர் களும் இசையினை நேடியோ புகழ் கே. குழந்தைவேஹு அவர்களும் வழங்கியிருந்தனர். நாடக மேடையேற்றத்திற்குரிய உதவியினை கே. குசைதாசன், எம். பி. சுகுமாரன் ஆகியோரும் வழங்கியிருந்தனர்.

பிவேசக் கட்டணமாக, பெரியவர்களுக்கு ரூபா 2, 1 என்ற அடிப்படையிலும் சிறுவர்களுக்கு சதம் 50 என்ற அடிப்படையிலும் அறவிடப்பட்டது.

வாசகர் களுக்கு:

பதிவுகள் பகுதியில் பிரசுரிப்பதற்காக நாகங்கள் தொடர் பான அரிய ஆவணங்களை (படங்கள், பிரசுரங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நழைவுச் சீட்டுக்கள், வெளியீடுகள்) தங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். பிரதி யாககம் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் அனைத்தும் மீளக்கையளிக்கப்படும்.